گەزەبرسەنەوەم ؟

ناول

لیکوال:
ایمل امیدي

WWW.KETABONA.COM

كه زه درسره نه وم؟

ناول

ليكوال:
ايمل اميدي

۱۳۹۲ لمريز كال

د کتاب ټول حقوق د لیکوال سره خوندي دي.

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	که زه درسره نه وم؟ (ناول)
لیکوال	ایمل امیدي - Aimal.omede@gmail.com
کمپوزر	حکمت الله هلال
ډیزاین	ایمل امیدي
د چاپ کال او شمېر	جوزا ۱۳۹۲ ل کال، ۱۰۰۰ ټوکه

ډالۍ

۱ :هغه مینانو ته چي خپل ثمرته درسیدو لپاره یي خپل ژوند وقف کړی وي خورسیدلی نه وي.

۲ :د فرید سپیڅلي ،پاکي او له حیا ډکي میني ته.

مننه اوکورودانی

دخداي جل جلاله څخه زر واري شکر کوم چي ماته يي بيادومره وس او توان راکړ چي خپلو مينوالوته يوبل ناول وليکم. رابه شم دناول تعريف ته ترڅولوستونکي لاهم ښه وربانددي وپوهيږي.

ناول دلاتيني ژبي د (نووس) دکليمي څخه اخستل شوی دی چي نوی شي ته وايي.
اودناول تعريف هم داسي دي چي ناول په لغات کي نوي،تازه او عجب ته وايي .
ناول ته ځکه ناول وايي چې د زړو فکلوريکونکلونو اوافسانوپرځاي يو نوی شي منځ ته راغی .
دناول جوړښت له کيسي سره ډير ورته دي مګر توپير يي يوازي دادي چي ناول څوغوټې لري او کيسه يوازي يوه يا دوې غوټه لري. کيسه يويادوه کرکتره لري خو په ناول کي هرڅومره کرکتره راتللاي شي.

کيسه يوازي يوه يادوې پيښي انځوروي مګرناول څو پيښي رانعاري. اوبل ناول ته دکيسي اوږد شکل هم ويلاي شو.
کيسه له يوې جملي څه شروع تر پنځلس مخونو پوري. ناول له پنځه اويامخونوڅه شروع تر پنځه سوو مخونوپوري. اوکله چي له پنځه سوو مخونواضافه شونوهغه ته بياناول نه بلکي رومان وايي.چي له پنځه سوو صحفوڅخه تر پنځلس سوو صحفوپوري وي چي له دې څخه بل داسي اوږد فورم نشته اونه تراوسه چاورته کوم نوم انتخاب کړي.
دلته لوستونکوته سوال پيدانه شي چي له پنځلس مخونوڅخه ترپنځه اوويا مخونوپوري هغه داستان ته څه وايي،نوهغه ته بياروماڼتوايي.

يادونه يي ځکه اړينه بولم ترڅو له ټولو اړخونوسره دکيسي،ناول،روماڼټ اورومان اشنا سو.
خداي جل جلاله دي وکړي چي ستاسودخوښي سبب وګرځي اوبحث يي راڅخه اوږد شوي نه وي اوکه کومه غلطي اوياکوم ځاي راڅخه اشتباه شوی وي نو ستاسو ټولو څخه معذورت غواړم داځکه چي انسان له اشتبهاتوڅخه خالي نه وي.

له ښاغلي حاجي هدايت الله (فضي) څخه يوه نړۍ مننه کوم چي په دې ناول دتصحيح او ورسره دکمپيوټري سهوي چي کي شوي وي، په پوره ايمانداری او له مصروفيتونو سربيره خپل قيمتي

وخت ورته ضایع کړ. ورسره له ښاغلی اونیږدي ملګري حکمت الله (هلال) څخه هم یوه دنیا مننه کوم چي دخپلو بوختیاوو سربیره یي زما دناول کمپوز ته څګر وټکوي. همدارنګه دخپل نیږدي ملګري اوتکړه شاعر عبدالمنان (هنر) څخه یوه نړۍ مننه کوم چي زه یي دادب په ډګرکي ډیرهڅولی یم اولا مي ورته هڅوي.

دیوروښانه، اباد اوخوشحاله افغانستان په هیله.

ستاسو ورور
ایمل امیدي
۲۹ -ثور-۱۳۹۲
کلات ښار خپله جونګړه

بسم الله الرحمن الرحیم

لومړی څپرکی

مابه همیشه خپله دخاطراتو کتابچه له ځانه سره ګرزوله ،داځکه چي هره موضوع به راته پیښنه شوه ما به هغه له ځان سره نوټ کړه اودامي ټینګ عزم اواراده کړې وه چي ترڅوژوندی یم خپل دژوند خوږې اوترخي خاطرې سره یوځاي اوهیڅ یي هیریدو ته پرینږدم.که څه هم نیږدې ملګري مي اصف هم دکتلو لپاره په واري واري راڅخه غوښتنه کوله خوماورته نه ورکول اونه مي غوښتل چي څوک دي زما دژوندله رازه خبرشي.یوه ورځ اصف خان ګوښه کړم اوراته ویي ویل چي یاره داسي ښایسته خوښینه لرم چي بیخي نورنودښایست زور نه په رسیږي.ماله هغوي سره خبري کړي اوهغوي مي په دې رضا کړي دي چي ستاسره دوستي وکړي نوراځه چي داکاردرته وکړم.خوماته به یي چي کله داسي خبري وکړي مابه سخت غبرګون ښودي اودابه مي په سختوټکو ردوله چي ته ولي نه پوهیږې ،زه نه غواړم چي په ژوند کي بل واده وکړم ،دابه مي ورته وویل اوځني خوابدي به شوم، دوي دري ورځي به مي بیخي ورسره لیدل هم نه ،خوبیا به ورته مجبوره وم اوهیڅ چاره مي نه ځني درلوده ځکه دډیرې مودې انډیوال مي و.ده غریب به زما په خاطرډیره هڅه اوکوښښ کاوه خو په دې نه پوهیدی چي زه ولي بل واده نه کوم.دده دا ګمان و چي پرما خپله لومړنۍ ښځه ډیره ګرانه وه اواوس نه غواړي چي دهغې ځاي دي بله ښځه ونیسي،خوپه اصل کي دی مي هم له موضوع صحي نه وخبر.یوه ورځ اصف خان خپلونورو ملګروته میلمستیا کړې وه ،زه یي هم خبرکړي وم ،ښه وخت موسره تیراوښه ډیرمجلس مووکړ.کله چي دخوب وخت شونو نورملګري یي خپلوکورونو ته ولاړل زه ورسره پاته شوم،ما دپنځودقیقو لپاره غوښتنه ځني وکړه ترڅو دمیلمستیا ټول تفصیل په خپلو خاطراتو کي ولیکم ،ده غریب هم راته اجازه راکړه اوراته یي وویل:

)ستادي دښادي دخاطراتو کارشي،همیشه ته یي اوخاطرات) ما ورته وویل:اصف خانه !ته نوددې خاطراتو له خونده څه خبر یي؟

(-خداي جل جلاله مي دي نه ځني خبروي ،بیابه لکه ته دغسي لیونی یم،بل کاربه نه لرم اونه به بل کارکولاي شم(

_ماکارونه تاسوته پري ایښي دي.نومي په خپلو خاطراتوکي داسي ولیکل:اي زما میني !ته خوخداي جل جلاله راته دانسان په بڼه ملایکه رالیږلي وې.زه ډیرګنهګار اوډیرظالم یم چي ستا مینه مي هیڅ درک نکړه.ستاهره خبره هرځاي او په هروخت کي غم خوپریږده دخوشحالۍ په وخت کي هم راته یادیږي.ته باورپه خداي جل جلاله وکړه نن مي طبیعت یو څه برابروواو دځولحظولپاره مي هیره کړې وې اوله خپلوملګروسره مي یوڅه وخندل.

خودخندلوپه وخت مي هم نه يي هیره شوې،ما به دا ګمان کاوه چي ته هم راسره يي اودخندالامل مې ته يي.په رښتیاچي اصف خان زماډیرخیال ساتي اوډیريي زړه راسره غواړي. میلمستیا يي کړې وه ،ماته يي هم دعوت راکړی و،ډیرشه وخت مي تیرشو اودا ارمان به راته وودریدی چي کاشکي ته ژوندۍ واي اومادرته هره خبره اوهره څه چي به په میلمستیا کي تیارشوي وؤ هغه ټول ویلي واي.ستادا عادت مي ډیر خوښ وچي کله به زه یوځاي میلمه وم نوبیرته چي به کورته راتلم ،تابه له هرڅه مخکي د ډوډۍ پوښتنه کول ،چي څه شي يي پاخه کړي وؤ؟شیان يي پاک وؤ ،تاډوډۍ لږوخوړل اوکه ډیره؟بده خوبه نه وي درباندي لګیدلي؟....خوافسوس افسوس افسوس....

هیڅ په لاس نه راځي بغیردافسوس اوارمان کولوڅخه.زه ښه پوهیدم چي ډیردرباندي ګران وم بیله ما ژوند نه شي کولاي ،ستا درښتیني مینه حقیقت راته ثرګنده شو.ته ددرواغو اودوکي ورکولو له جملي څخه نه وې.ته دبي وفاوو له جملې څخه نه وې ،پرتا وفا خلاصه وه اوهیڅ زوريي نه درباندي رسیدی. ستا سره وفااورښتینولي هیڅ مقابله نشواي کولاي. زه ستامجرم اوستا قاتل یم ،بل څه خومي په وس کي نه دي اوس پرته ددې چي ستا یادونو ته وژاړم اویوڅه کرارخپل ناکرارزړه ته وروبخښنم.تاته دي الله جل جلاله هیڅ سزانه درکوي ،زه په خپل ځان خپله شاهدي اداکوم چي زه دي قاتل یم ،تاته چي هره سزادرکول کیږي ماته دي خداي جل جلاله په دواړوجهانوکي راکړي.په دې خوپوهیږم چي ددې دنیا په سزاخومبتلا مبتلا یم اوامیدلرم چي داخرت سزابه هم زماپه نصیب وي.اوف ! ! !که ته ژوندۍ واي اوزما داحال دي لیدلي واي نوبه

درته معلوم شوي وه چي پرما څه تيرېږي .دخداي جل جلاله بختوره وې چي ددنياله ټولو مصيبتونو څخه دي ځان خلاص کړاوزه دي ورته يوازي پرېښودم زه به په دي لويدلي وجود څنګه له دي ټولو مصيبتونو سره مقابله وکړاي شم ؟ته وې چي زه دي له هرډول مقابلې سره اشناکړم اوهيڅ شي ته به مي وارنه وخطا ، خونن زه ډېربي وسه اوتنهايم زه ستاپرته هيڅ نه يم،کله چي دي زه پرا يښبی يم له هغه ورځي څخه تراوسه ځان تنها اوبي کسه احساسوم.دغه څوجملې مي وليکلې اوبيامي له اصف څخه بخښنه وغوښتل،هغه راته داسي حيران پاته و څوما وربانديږغ کړل ،کله چي يي راته پام شو ،نويي راته وويل:

)زه په ولاتاته حيران پاته يم ،څنګه يوپه يو دي ټول ژوند ته بدلون ورکړ؟لومړی څنګه وې او اوس څنګه شوی يي ؟ټول چورت دي له قلم اوکتابچې سره وي.داسي ظلم له ځانه سره مه کوه ،اخيربه ليونی شی اومخلوق به په ځان وخندوی؟(

_يا ! انشاءالله هغه حد ته به ونه رسيږم ،خوزه څنګه وکړم؟پرته له قلم اوکتابچې څخه په بل هيڅ شي مي پام نه غلطيږي.دغه کتابچه اوقلم دي چي زماچورت اوفکريي پربلي خواړولی دی .

زه ولي تاته څه نه وايم ،خوله تاهيله کوم ته هم بياڅه مه راته وايه.ده غريب به نورڅه نشوراباندي کولاي نوبه يي خپل کارته پرېښودم.وخت ناوخته شوی و ،دخوب ځاي يي راسم کړ،په ځاي کي بيده شوم، خوب نه راتلی پرخپل ځان اوحال مي ډيرافسوس کاوه،حيران به پاته وم چي رښتياهم زه په څه اخته يم اوڅه کوم؟ټول دنيايي کارونه خووه راڅخه پاته ،دکورکارونه مي لاهم نشو کولی .

زه په دغوخپلوتيرواواوسنيو يادونو کي غرق وم چي ناڅاپه مي ساه بنده بنده کيده اوپرسرمي ورسره درد شو ،تقريباً پنځه دقيقې مي ساه بنده بنده کيده بيرته سمه شوه خود سردرد مي لاهم پسي شديد کيده.اخيرپه ځان وبيريدم چي داسي نه وي دلته پسي مړشم.په تاوان خويي پوهيدم ځکه دغه شپه مي ډيرله اندازې زيات چورت وواهه.خپله خومي څه نشوکولاي نومي اصف خان

ته زحمت ورکړ او هغه مظلوم مي د شپې په دریو بجو له خوبه راکښېنوی، هغه هم سره وارخطا شوا وډیرژرراغی پوښتنه یې راڅخه وکړه چي

)خیرت خو به وي درته ؟(

_خیرا و خیرت دی یاره ! زه یوڅه مریض شوم .یووارمي ساه بنده شوه او سرمي هم درد ورسره شروع کړ ،خوساه بندي مي ورکه شوه او دسردرد مي لاندی ورک شوی.کچیري کوردسردرد ګولۍ وي راته رایي وړه بیبخي دسردرد مړکړم.دي هم په ګولۍ پسي کورته ولاړی او ګولۍ یې راته راوړې. ډیرمي پرسردرد وو دوې ګولۍ مي له پاکټه څخه راوایستې، غوښتل مي چي تیري یې کړم ،ګولۍ مي لاتیري کړې نه وې چي دشاه په تخته پسي غوځارشوم.

دوهم څپرکی

کله چي پرسد شوم گورم چي په روغتون کي راته سیرومان چالان دي،دوه ډاکټران مي یو یوې خواته اویوبل ډاکټر مي دابلي خواته ولاړ دی ،ماته یي مبارکي راکړه.زه یوځه وار خطا وم خوبیا هم حیران دې مبارکۍ ته شوم چي دځه شي لپاره مبارکي راکوي ،پوښتنه مي ځني وکړه چي خیرت خوبه وي ؟یوه ډاکټر راته وویل:

) موږدرته دنوي ژوند مبارکي درکړه ،دخداي جل جلاله نیک بختـه بنده یي چي روغ پاته شوې ؟) دډاکټرپه خبره حیران پاته شوم چي څنګه روغ پاته شوم،ماورځني پوښتنه کوله چي دوهم ډاکټر راته وویل:

)پرتاتیره شپه مغزي سکتـه راغلې وه ،داسکتـه له ډیرغم،پریشانۍ اوله زیاتوچورتونو ځخه پرچاراځي ،خوپه کم چا چي په دومره تیزصورت سره راغلې وي بیاځوک نه دي ځني پاته شوی،بس یوازي ته وې چي له دې سکتې ځخه روغ رمت وتلی یې. پام دي وي که دوهم ځل دربانديي داحمله راغله نوله ژوند سره به دتل لپاره خداي جل جلاله په اماني ووایې(.

ماپه زړه کي داویل چي کاشکي خونه واي پاته شوی.د خپلې راپیښي شوي ناروغۍ ځخه په روغتون کي خبرشوم،چي تیره شپه داصف په کورکي راباندي حمله راغلې وه. اصف خان هم په روغتون کي دوې ورځي راسره و ،وروسته ډاکټرانوراته اجازه راکړه اوله روغتون ځخه یي خارج کړو.کورته نه ولاړم له اصف خان سره دده کورته ولاړم.ډیرنصیحتونه یي راته وکړل(چي ته ولي داسي له ژونده نا امیده یې ؟باید له ژونده خوند واخلې.ژوندپه نا امیدۍ اوناهیلۍ نه تیریږي.اخیردخپل کوراوخپلوملګرواودوستانوپه خاطرخوبایددځان خیال وساتۍ. ته پوهیږې خداي جل جلاله مه کړه که مړشوی واي نوبه پرمونږ ځه تیریدل.ولي دغسي له ځانه سره کوي اوولي دغسي له مونږسره کوي ،اخیرخودځان حفاظت فرض دی)داصف له خبرومتاثره شوم اوورسره مي داکلک هوډ وکړچي پس له دې به نورنه غم وي اونه پریشاني .کله چي مي دغم نوم

ورته واخيستي خپله د خاطراتو کتابچه مي را په ياد شول ،دستي مي اصف خان ته وويل چي ورو‌ره زما کتابچه؟ځکه زما بي له کتابچې يوه ثانيه هم کرار نشته.

اصف راته وويل :

)دغسي، اوس دي راسره وعده وکړه چي نوربه غم او پريشاني نه وي ،اوس بيا دکتابچي پوښتنه کوي.زه پوهيږم چي ټول غم درته کتابچې جوړ کړي دی له هغې څخه دي خلاصومه او هغه به اورته واچوم (

ماژر ورته وويل چي ګوره چي اورته يي وانه چوې؟رښتيا هم په هغه کتابجه کي زما ټول ژوند دی ،که دي له کتابچې خلاص کړم زه به هم مړيم .اصف خان بيا راته حيران پاته شو چي دي ولي دومره ټينګار ددومره زحمتونو او ناروغۍ سربيره په کتابچه باندي کوي ،راته يي وويل:

)اوس خونه کيږي ،سبا يي درته درکوم.اوته بايد ډيرا استراحت وکړې داځکه چي ډاکترانو ډيرټينګارستاد استراحت کوی.ته نه بايد يوځوورځي پرځان فشارراولې.له کتابچې دي بيغمه شه سباله خيره يي بيرته درته درکوم(

ما چي اصف ته وکتل چي زما خبره نه مني نو مي ورته وويل: اوس چي راته کتابچه نه راوړې نو يوه وعده به راسره کوې چي زما کتابچه به نه ګورې ؟دغه وعده راسره وکړه نورنو بيغمه کيږم.اصف خان هم وعده راکړه چي صحي ده نه يي ګورم.څه ځني غواړم(که مي ستا کتابچه وکتل زما څه به هم ليونی جوړ شي.) تر ډيره راسره وو اخير مي ورته اجازه ورکړه چي نورمي يوازی پريږدی..

اصف خان چي کله کورته ولاړی په خپله وعده يي وفا نه کړه زماکتابچه يي را اخيستې وه سرترپايه يي لوستې وه. مانو په خپله کتابچه کي زمادژوند ټوله کيسه په داسي ترتيب او تفصيل سره ليکلې وه.

دریم څپرکی

مابه تولهورځ دجمیل کاکا په کورکي تیره کړه.پرسپوږمۍ خاله زه ډیرپه دې خاطر ګران وم چي مابه له دوي سره همیشه په هرکارکي مرسته کوله اوهم به مي ورته له بازاره کوم شیان چي ددوي په کاریدل ورته راوړل به مي ،داځکه چي دوي په کورکي بل نارینه ماشوم نه درلودی.یوه لور یي درلوده ځانګه چي هغه پردوي ډیره ګرانه وه اوزړه یي نه په کیده چي بازارته یي په سودا پسي ولیږي،یوزه وم اوهروخت به بازارته په شیانو پسي تلم دخپل کوراوددوي دکورسودامي یوځاي راوړل.دځانګې به هم راسره وخت ښه تیر وو ،دباندي به دا نه وتله ،مونږبه په کورکي بازۍ کولی.زه پنځلس کلن وم اوځانګه لس کلنه وه دواړه داسي غټیدو چي بیخي زمونږ کورنۍ راته حیراني تللي وي،ځکه په دغه موسم کي هم هلک ژرغټیږي او هم نجلۍ.زه به له ځانګې سره دومره خوشحاله وم چي اخیرخوبه خپل کورته په شپو شپو نه تلم اوددوي په کورکي به پاته وم.زما دکورنۍ له خوا به هم پرما د افشار نه وچي ولي هلته پاته کیږم،ځکه دوي راباندي خبروؤ چي زه له دوي سره مرسته کوم اودوي هم زما مرستي ته ډیره اړتیا لري اوله بله پلوه سره ګاونډیان و.ګاونډیتوب چي څوک وپالي ډیر خوند کوي ،داسي سره معلومیږي لکه یوه کورنۍ چي وي. اوبل د اسلام سپیڅلي پیغمبر(ص) حدیث شریف دی چي باید د ګاونډی ډیرخیال وساتل شي په حال یي هرڅوک ځان خبرکړي اویوله بل سره مرسته وکړي.په خوشحالۍ یي خوشحاله خوپه غم یي ورګډ وي. زه به چي کله په ښوونځۍ کي وم چورت به مي له ځانګې سره وو اودې ته به ښه تلواري وم چي ژررخصتي شي اوددوي کورته ولاړ شم.یوه ورځ له ښوونځۍ څخه رارخصت شوم اوپه تلوار سره راغلم دځانګې کورته.کله چي یي کورته راورسیدم ګورم چي په دروازه باندي یي غټ قلف ځړیږي اوهیڅوک یي په کورکي نشته.نه جمیل کاکا شته نه سپوږمۍ خاله شته اونه هم ځانګه. لالهانده اوسرګردانه راغلم کورته له مورڅخه مي پوښتنه وکړه موري !نه جمیل کاکا شته اونه هم سپوږمۍ خاله.دوي ته خوبه کومه ستونزه پیښه نه وي ؟ په کوریي غټ قلف ځړیږي. مورمي راته ویل :

)هغوي خوولاړل مهاجرشول پاکستان ته.دلته دي سپوږمۍ خاله راغلې وه اوزما ځه يي خداي په اماني وکړه،پرتا يي ډير سلامونه ويل،دايي هم راته وويل چي فريد جان به زما له خوا مچوي.راسه چي د سپوږمۍ خاله حق دي پرځاي کړم.مورمي پرسرمچ کړم اوماورته وژړل.مورمي راڅخه پوښتنه وکړه چي زويه !ولي څه وشول؟په څه شي ژاړې؟ (

ماورته وويل :

دوي نو زه ولي يوازي پريښودم ،خوزه به يي هم ورسره بيولی واي؟

مورمي راته وويل:

)زويه !ليونی شوی يي که دي بنګي کړي دي ؟ته خوزمازوي يي اوهغوته خوپردی يي) ماته مي دموردا خبروهيڅ خوند رانه کړ له کوره په ژړا ژړا راووتم اود ځانګي دکورله دروازې سره کښينستم اوبندي دروازې ته مي ژړل.دومره مي ژړلي وو چي له زياتي ژړا له امله هلته پسي ويده شوی وم.په خوب کي مي ځانګه وليده چي راته وايي:

)فريده !مادخيروماما په دوکان کي غټه ناوکۍ وليده ،ته دا پيسي واخله اوراته رايي وړه).زه هم پسي ولاړم ناوکۍ مي دخيروماماله دوکانه ورته واخيستل اوځانګې ته مي ورکړه خوبيا راته وايي:

)زه درځه خوابدي يم ؟زمونږ کره بيامه راځه ،بالاستاسره لوبي نه کوم له دې ناوکۍ سره لوبي کوم.ځه بيا زمونږکورته مه راځه).زه ورته زاري کوم چي مانو څه کړي دي چي راڅخه خوابدي شوې؟

داراته وايي :

)ستامورزه ووهلم اوس مي ستا څه هم خوابده ده، ځه چي بيادي ونه وينم.زه يي له کوره په زوره راوايستم اوخپل کورته راغلم) مورته مي په زوره وربغ کړل اې مور !دمورپه ويلو سره له خوبه

راويښ شوم ګورم چې هلته د ځانګې د کور له دروازې سره پروت وم .له هغه ځايه راغلم کورته.
د مورمې راته پام شو چې طبيعت مې برابر نه دې رانږغ يې کړل

)فريده زويه !ولې داسې خوابدی يې ؟موردې له تا جارشي ما درته ستا دخوښې شيان پاخه کړي دي.ته ورته وګوره وريجې او چپس. په مور خوګران يې) ماورته بهانه وکړه چې زماهيڅ شي ته زړه نه کيږي.نن يې راته ډيرکورنی کارراکړي دی هغه ليکم سبايې راخخه غواړي.

ځلورم څپرکی

پنځه کاله یو په بل پسې تېرشوي وؤ او مانو ځانګه او کورنۍ یې بېخي له ذهنه څخه ایستلي ول.ټول چورت به مي له خپلو درسونو سره و او دا ارمان مي درلودی چي په راتلونکې کي یو تکړه او ماهره انجینر شم. اخیري کال مي وچي له ښوونځۍ څخه فارغیدم او دکانکور لپاره مي ښه چمتوالي نیولی و ترڅو کولای شم خپلو هیلو او ارزوګانو ته ورسیږم. دکانکور دازموینو ورځي شپې یو په بل پسي تېریدې چي پلار مي له دې فاني دنیا څخه دتل لپاره سترګي پټې کړې.دپلار مرګ موټولي کورنۍ ته غټه ضربه ورکړه خصوصاً ماته داځکه چي دټول کورسرپرستي ماته راله غاړې شوه اودډې سرپرستۍ او مسولت سره مي دژوندټولي هیلې له خاورو سره خاورې شوې اوزه بیا دې اندازې ته ورسیدم چي هیڅ مي بیا په فکر کي هم نه دي راګرزیدلي چي زه دې بیا په خپل ژوند کي درس وو ایم .

دځوانۍ مرحلې ته رسیدلي وم او موربه مي راته ډیرډیرویل چي (زویه ! اوس دي وخت ددې رارسیدلي دی چي خپل ژوند برابرکړې اودځان لپاره دژوند ملګرې پیدا کړې؟) خو مابه مي مورته ویل چي زه به اوس له دې کاره تیرشم ،وخت خومي لاپاته دي یو څه عمر به لانور صبرشم،له یوې خوا به دکورمشکلات سره لږشي او بل پیسې به یو څه سره برابري کړو واده خو په هروخت کي کیږي.خو په مورمې ډیرګران وم او بل دمورزړه وي اولادیي دمیني څخه ناخبره وي راته ویل به یې(زویه ! زه خواوس لاژوندۍ یم څومي ستاناوې نه وي لیدلي ارمانونه به مي نیمګړي پاته وي،ستا دواده ارمان لا په زړه کي لرم ،بیاکه مړه هم شم پروا نه کوي) ماهم دمورخبره په ځمکه کي نشوای غورځولای نو مي خپل اختیارمورته ورکړ چي ته پوهیږې اوکار دي په هرځای کي چي ښځه راته کوې زما درسره خوښه ده. مورمي هم زما داختیار په ورکولو سره خوشحاله شوه.له هردوست اوخپل څخه به یې پوښتني کولې چي(دفرید لپاره چیري دوستي وکړم؟) له هر چاسره به یې مشورې کولې چي ښه ښځه ورته وغواړم ،چي هم ښایسته وي او هم کاریګره.په اوس عصرکي خودغه دواړه شیان ډیر ضروري وي ،هرڅوک چي له چاسره دوستي کوي نودغه دوو شیانو ته ډیرپام کوي چي هم ښایسته وي او هم کاریګره.که بد رنګه وي هغې ته ګوري لاهم نه.اخیرته دټولو

دوستانو او خپلوانو په مشوره يي راته داشرف اکا لور انتخاب کړه چي هم ښايسته ده هم کاريګره اوبيوډيرښه خوي لابل پکښې کي و هغه داچي ديندار ه هم ده .نو مي مور او ځونوري ښځي داشرف اکا کورته په مرکه ولاړلې،هغوي هم ورسره خوښه کړي وه. په يوه اوونۍ کي يي ورته ستن اوتار ورکړل !

يو ځوورځي موپه کورکي خوشحالي شوې اوزه هم ډيرخوشحاله وم داځکه چي لومړۍ کوزده ډيرخوندلري اودانسان ژوند ته سل فيصده بدلون ورکوي ،بيخي دهغي ورځي تعبيرنشم کولاي واقعاً چي دکوزدې په کولو سره مي داوږو ډيردرانه بارونه سپک شول اوزيات راحت مي احساساوه.لنډه داچي داخوشحالي مي ترواده پوري دوام وکړ.ټوله کورنۍ ،خپلوان اودوستان مي راسره زيات خوشحاله وؤ. واده مي لا نه ووکړی چي دجميل کاکا کډه بيرته له پاکستانه څخه افغانستان ته وروسته دپنځه نيمو کلونو څخه راوريسيده خوماچي کومه مينه اومحبت مخکي ورسره درلود اوس مي ورسره نه و اونه مي غوښتل چي ورسره ووينم لاهم،خومورمي ددوي په راتګ زياته خوشحاله شوه اودستي يي دوي ټولوته ميلمستيا وکړه.دميلمستيا په ورځ مي مورته بهانه وکړه چي زه هم يوځاي ميلمه يم.مورمي راته ډيرووېل چي (که کورپاته شي نو به ښه وي اودجميل کاکا سره به خبري وکړې،هغوي هم ستا دليدلو شوق لري.پخواخو ډيردرباندي ګران وؤ؟)خوما بيا هم ورته بهانه کوله چي اوس مي ملګري راته انتظاردي ،بل وخت به ورسره وګورم.مورمي هم نوره راته ټينګه نه شوه زه او اختيار يي سره پريښودو .له کوره څخه راووتم اوپه بازار کي مي له يوملګري سره په هوټل کي ډوډۍ وخوړله.ماښام ناوخته کورته راغلم جميل کاکا اوکوچنيان يي خپل کورته تللي و.مورمي ددوي دټولو په اړه زيات څه راته وويل خودڅانګې په اړه يي بيخي زيات راته وويل چي (له هغې څه اوس داسي يوه ښايسته پيغله جوړه شوې چي څه درته ووايم.

داسي سترګي داسي پزه داسي ويښتان داسي)..... خومايي له خبرواودڅانګې دزيات صفت کولوڅخه صرف نظر وکړ اوبله موضوع مي راواخيستل،دمورمي سرلانه شوراباندي خلاص چي زه ولي ددې خبروته ښه غوږنه نيسم.

پنځم څپرکی

یوه ورځ مي غوښتل چي بازار ته په کوم شي پسي ولاړشم .له کوره راووتم ،ګورم چي جميل کاکا هم دبازار په خوا روان و ،په څيره کي يي ډيربدلون راغلی و.ويښتان اوږيره يي سپين شوي وؤ.زه چي يي کله وليدم نوزيات خوشحاله شوا وټينګه ستړې مشې يي راسره وکړه ، راته يي وويل:

)فريده زويه !ماشاءالله دادی ځوان شوی يي؟په رښتيا چي ډير درڅخه خوابدی يم؟ مادومره اوږده مسافري وکړه اوته يوواري ترکوره هم زما پوښتني ته نه راغلې؟ زمونږکورخولا خير،په خپل کور کي هم راڅخه پټ شوې،ولي دغسي کوي؟څه مي درسره کړي اوڅه بد مي دررسولي دي؟ته نه پوهيږي چي ته څومره په مونږ ګران يي؟ څه وو ايم دااوسني ټول ځوانان دغسي وي لکه ته(

زما څخه نوره لاره ورکه شوه اوهيڅ بهانه هم په ذهن کي نه سره جوړيده ،نومي ورته وويل:

جميل کاکا ته باوروکړه چي زه نن مابنام ستاسوکورته درتلم.مورته مي سهار لاويلي چي زه نن شپه دجميل کاکا کره ځم.زه اوس دومره بوخت يم چي بيخي دسرګرولو ته لا نه خلاصيږم.ته پوهيږي چي دکورمسوليت څومره....له کمه وخته چي مي پلار مړشوی بيا مي کراره ورځ نه ده ليدلې. نوما مه ملامتوه اومه مي په اوسني ځوانانوکي حسابوه، هغسي هم نه يم.

)_ته هم رښتياوايي چي دکورمسوليت سږی ليونی کوي. ستا له پلاره سره دي

الله جل جلاله پاک ښه وکړي ډيرمشرفه اونيک بخته و، الله جل جلاله دي جنتونه ورنصيب کړي. ښه خيرپه دي خو ايمان او باورلروچي ټول به مړه کيږو ،څوک مخته څوک شاته.ژوند ټوله دسفر مثال لري ،هريو به تر خپل منزله پوري رسيږي.دادنيا خوخير ډيره بي وفا ده،له هيچاسره يي وفا نه ده کړې.الله جل جلاله دي هغه دنيا راته جوړه کړي)

_هو جميل کاکا ! ته هم رښتيا وايي.څومره دا انسانان په دي خطاء وتلي دي اوبيخي يي مرګ هير کړی دی.اصلي خوهغه بله دنيا مهمه ده ،خداي جل جلاله مهربانه دي. ښه نو اوس چيري روان وي اوڅه کوي.

)دکورشيان موخلاص شوي و ،اوړه اولرګي هم رانيسم ،ته نه يې خلاص چې يوازې لرګي راته راوړې؟ دانورشيان به زه خپله يوسم) ولې نه يم خلاص،دلرګوپه ټال کې يو انډيوال لرم.زه هم دکورلپاره لرګي ورڅخه رانيسم.داسې وچ لرګي به ځني دررانيسم چې ورته حيران به شې. څه وخت ته دې په کار دي؟

)همدانن مې په کار دي. واخله داپيسې درسره واخله.زياته مننه چې دلرګوله جنجاله دې خلاص کړم(

پسې مې له جميل کاکا څخه راواخيستې ،لومړی مې دخپل کورلپاره کوم شيان چې يې په کار وؤ هغه راوړل،ورپسې دجميل کاکا په لرګو پسې ولاړم.لرګي مې ورته رانيول اوپه يوه رخشه کې مې ددوی ترکوره راورسول. دروازه مې وروټکوله ګورم چې سپوږمۍ خاله راووتل، زه يې ونه پېژندم ځان مې ورته معرفي کړ.وروسته له ډيرې خوشحالۍ څخه يې په سرمچ کړم.ماهم په لاس مچ کړه.کورته يې وروغوښتم خوماورته وويل چې جميل کاکالرګي راڅخه غوښتي وؤ ،يوار به دلرګو کاروکړم.

لرګي مې درخشه وان سره ټول ځاي پرځاي کړل.رخشه وان ته مې دلرګو دراوړلو پيسې ورکړې اوهغه مې رخصت کړاوزه خپله ورغلم دننه کورته.

سپوږمۍ خاله راته چاي برابري کړې وې.چاي يې لا نه وې راته اچولې چې ثانګې ته يې وروږغ کړل چې (راشه فريد زوی مې راغلی؟چاي همورواچوه) ثانګه هم راغله خوني ته.کله چې مې سترګي پرثانګې ولګيدلې بس نو ....

په هغه ساعت مې قيامت په سترګو وليد ،عقل مې له لاسه ورکړ،يوقسم ته حالت راباندې راغي چې ماپه ټول ژوند کې نه وو ليدلې اونه مې هم احساس کړې و ،په هيڅ ډول سره دهغه حالت بيان نشم کولاي اونه هم په پوه شوی يم چې داولې داسې شوم.دثانګې په لاس کې دچاکليټو خلطه وه ،دهغې خلطې خوله خلاصه وه ،له سلام ويلو وروسته راغله اوچاکليټ يې زما په سرراواچول.مبارکي يې راته راکړه اوراته وويل:

)خداي جل جلاله موهميشه خوشحاله لره) په لاس يي سترې مشې راسره وکړه ،وروسته دسپوږمۍ خاله له څنګه سره کښينستل. مااوسپوږمۍ خاله خبري سره کولې خوڅانګې سرکښته اچولې واوځان يي دخوني په فرش بوخت کړې و ،هيڅ يي هم نه ويل ،کله به يي ځان په ګيلاس بوخت کړ،کله به يي په ترموز،خوپورته يي نه کتل خاموشي يي اختيار کړې وه. سپوږمۍ خاله راڅخه پوښتنه وکړه چي(اوس خوبه دستي واده نه کوې ؟) ماورته وويل:

اوس خوبيخي ژمی دی ،که خداي جل جلاله راسره مل ونو په راتلونکی دوبي کي به واده وکړم.

_هورښتيا چي ژمی دی (کله ناکله دي له ميرمني سره وينې؟(

_ورته ومي خندل اوپه خندا کي مي ورته وويل:

تراوسه نه.ډيرځلي يي دعوت کړی يم خوزه شرميږم نه شم ورتللای.

)په دې کي نوشرم څه مانا لري،خپله ميرمن دې ده.په ازاده توګه سره ورځه ،بيا به دي له واده وروسته ارمان کيږي چي ولي نه ورتللم(

دوې ورځي ژوند دی په خوشحاله يي تيروه. که زما منې نوډيرخوند په دغه کي دي چي له واده څخه مخکي ورسره ووينې.

_څه درته ووايم سپوږمۍ خاله ! هيڅ زړه نه شم کولاي اونه دومره زړه وريم.

زما ددې خبروپه کيدو سره څانګې وخندل خوراته کتلي يي نه دي،سپوږمۍ خاله راته وويل:

)نارينه خودغسي وي (په خندا ،خندا) له واده مخکي زړه نه لري اوله واده وروسته يي بيا نه منې چي زه بې زړه نه وم.ښه نوپه خپل کارخپله ښه پوهيږې زه خودرته وايم چي ورځه) مونږپه مجلس اخته وچي ترغوږ مي دکوچنی اواز شو.له سپوږمۍ خاله څخه مي پوښتنه وکړ چي داکوچنی څوک دی؟ سپوږمۍ خاله راته وويل:

)زويه ! دازما زوی دی کله چي پاکستان ته ولاړم هلته راته الله جل جلاله پاک دوه زامن راکړه) دکوچني ژړا پسي ډيريده ترڅوڅانګه ورولاړه شوه اوکراريي کړ. ماهم چاي ډيري ښبلي وې

اوډیر مجلس مي له سپوږمۍ خاله سره وکړ،وروسته مي اجازه ځني وغوښته هغي هم راته اجازه راکړه اوراته ويي ويل چي (کله ناکله راځه) ماهم ژمنه ورسره وکړه اوله کوره يي راووتم. هره ثانيه اودقيقه مي ځانګې يوې اوبلي خواته کيده،داګمان مي کاوه چي ځانګه خوني ته راځي دچاکليتو خلاصه خلته يي په لاس کي ده ،زما پرسريي را اچوي اومبارکي راکوي.

شپږم څپرکی

اوونۍ لانه وه وتلې چې زړه مې له اندازې زيات دڅانګې دليدلولپاره ناکراره شو ،ځمکې ځاې نه راکاوه اونه مې پرهيڅ ځاې طاقت کيده.حيران خپل ځانته پاته وم چې داولې داسې شوم ،څنګه دومره ژر اودومره زيات يې ليدوته ناکراره شوم،داهرڅه مې شاته پريښودل اودستې په هغه ساعت دڅانګې کورته وراغلم تقريبا دشپې اته بجې به وې ،له ځانه سره مې دڅانګې د ورونو لپاره کالي اوبعضي نوردضرورت وړشيان راواخيستل.دروازه مې ورو ټکوله جميل کاکا راته راغی ،دروازه يې راته خلاصه کړه اوزماپه ليدو ډيرخوشحاله شو.کورته سره ننوتو ،له سپوږمۍ خاله او څانګې سره مې سترې مشې وکړه او ټول په خونه کې سره کښيناستو .

کله مې چې سترګې ددوهم ځل لپاره پرڅانګې ولګيدې ټوله ناکرارې مې په هغه دم ورکه شوه اوهيڅ داتصور مې نه کاوه چې زه دی ددې لپاره دومره ناکراره شم.سپوږمۍ خاله ته مې کم شيان چې ددې دزامنو لپاره راوړې وؤ ورکړل او ورته ومې ويل:

داستا دزامنو مبارکې ده.داپه ډيرخه راخخه قبول کړه. په نرمه خنداسره مې ورته وويل چې(برګ سبز تحفه يې درويش) سپوږمۍ خاله راته وويل :

)ستاخالې راتګ مونږته پوره دنيا ده ،چې موږ دې په ياد شو ،د الله جل جلاله دې په يادشې ،دا د درويش تحفه نه بلکې ټوله دنيا دې راته په تحفه کې راکړه.اول خودې شيانوته ضرورت نشته زمونږاوستاسو په منځ کې(

ـ ضرورت خونه و ،خوماته دابه خوند نه راکوې چې ديوچاکره ولاړشم اوهغه هم خالي لاس.دومره شيان مانه دې راوړې چې دپوره دنياارزښت دې ولرې،ستادزامنو بلادې واخلې .

جميل کاکاراته وويل:

)داوارې خوله شيانو سره راغلې خوکه بيا راتلې پام دې وې چې هيڅ شې به نه درسره راوړئ؟) زه يې مجبوره کړم اوداوعده مې ورکړه چې بيابه خالي لاس وراځم .

له جمیل کاکا څخه مې د پاکستان د تګ په اړه و پوښتل چې ولې ولاړئ او ولې دومره زیاته موده هلته تم شوئ؟

راته يې وويل:

)زما يوه سپين سري موروه ،دهغې دا هيله او توقع وه چې زه هلته په کډه ورشم او له دې سره يو ځاي ژوندوکړم.زما دوه نور ورونه هلته په پاکستان کې دټوکرانو په يوه کمپنۍ کې کارکوي. ښه ګذاره يې کيږي اوزياتره وخت يې ما ته هم دلته پيسې رالیږلې.نو په همدې خاطرمې مور راته احوال راليږلي و ،دمورځواب مې نه درلود ،ما هم کډه وربارکړه اوورغلم(

_په پاکستان کې بيا چيرې اوسيدئ ؟

_په کراچې کې ،کراچې دومره غټ ښاردی چې کله دهغه ځاي له موټروانانو څخه پوښتنه وکړې چې دکراچې ټول ښاردې ليدلی؟خودی به درته ووايي چې يا ،که څه هم دډيرو موټروانانو له ځلويښتو کلونو څخه زياته موده دموټروانۍ کيږي خوبيا هم پکښې نابلده وي.اودیو ملګري په قول چې هغه به راته ويل چې کراچې په نړۍ کې پنځم غټ ښار دی.نو کراچې دومره ښار دی اودپاکستان غټې غټې کمپنۍ په کراچې کې دي.(فريد جانه ! ته باور په خداي جل جلاله وکړه چې دومره ارزاني ده هلته چې په درې زره ددې ځاي په افغانيو ديوه کوچني کور ښه ګذاره کيږي . شپه اوورځ برښنا لري. خپل ګازيي سراوکال وي،اوبه خويې دي پريمانه.دژوند کولو لپاره خودې دغه شيان.هرڅه له خپله لري ،زراعت اوصنعت يې ټولې دنيا ته صادريږي.زمونږپه وطن کې خو بدبختي ده،کنې پاکستان افغانستان له انګريزانو څخه ازاد کړی دی.خومتاسفانه چې اوس افغانستان سل کاله لانورهم په پاکستان پسې نه شي رسيدلاي.دهغه تکنالوژي اوس له اروپا يې هيوادو سره برابره ده. دتعليم لپاره يې دومره اسانتياوي برابرې کړې چې که په يوغره کې لا کوروي هلته به يې ليسه اوپوهنتون وي او دژوند هرسهولت به ورته برابر شوي وي. زويه ! چې درته ګډ شم عقل به دې درګډوډ کړم) رښتيا هم چې زه ورته حيران تللی وم.

د جميل کاکا په خبروکي ورولويدم مخ مې ځانګې ته ورواړوې او له هغې مي پوښتنه وکړه چي ستاهم پاکستان خوښ شو ؟

هغې راته له شرم او حيا څخه په ډکه اندازسره راته وويل:

)يا رنګ دی ورک شي ،زماخوداسي نفس کي تنګ وو چي بيخي زهره مي کي چاوده) . ځانګې چي کله دنفس نوم واخيست په زړه کي مي ويل چي قربان ستاله نفس تنګی څخه، کاشکي خو چي زه درسره واي چي ستانفس تنګ شوي واي او ما ستا لپاره ددنيا ټولي خوشحالی درکړې وې.کاشکي ستانفس تنګ شوي واي او په يوډول نه يوډول سره مي ستا وخت شه درتيرکړې واي. دفکردنيا غرق کړي وم خوځانګه لاږغيده ،بيا ورته متوجه شوم چي دې ويل، هلته ګاونډيان لاهم يودبل کورته نه سره ورځي، هرڅوک ويريږي اوهرڅوک دبل له شناخته څخه بيزاره وي، مينه محبت نشته په دې خاطر مي بيخي نه دی خوښ.جميل کاکا يي خبره غوڅه کړه، چي ورکه شې دادي د اوس خبري دي.ماته خوتايوه ورځ هم ونه ويل چي زمانفس تنګ دي .اوس خويي غيبت مه کوه څومره مووخت ښه تيروؤاوڅومره خوشحاله وؤ.که نور هيڅ نه وي، ارزاني خوښه پريمانه وه.ځانګې په قهرجنډول ورته وکتل اوورته يي وويل:

ماخودي الله جل جلاله په ټوله عمربيانه ورولي ،دخپل هيواد يوه ثانيه ژوند دهغه ځاي دلس کلونو ژوند څخه بهتره دی .

سپوږمی خاله مخ راواړوه اوماته يي وويل:

)فريده زويه !دوي خودي ښه سره اخته کړل ،اوس نوترډيرو د دواړو دغه حال وي.بل بحث ورته راواخله چي ته خفه نه شې. مادجميل کاکا اوځانګې له خبروڅخه دځانګې په خاطر ډيرزيات خوند اخيست. زه خودځانګې خبروته ليونی وم ،خودسپوږمی خاله خبره مي ومنل اودوي مي له دې بحث سره خلاص کړل.لنډه دا چي کله به مي ځانګه وياديدل نو ددوي کورته به راتلم اوخبري به مي ورسره کولې.سم دم ليونی شوی وم. کله به مي چي ځانګه په اوونی کي ونه ليدل اوربه مي اخيست.خپل ځان او ميني ته مي حيران وم.چي نه مي ځانګې ته دخپلې ميني اظهار کولاي شو

اونه مي هم جميل کاکا اوسپوږمۍ خاله ته.خپل ضميربه راته دا اجازه نه راکول چي يو داسي کاروکړم چي د هغه په کولوسره د دوي زړونه ورمات کړم.نه مي ورته ويلاي شول اونه مي زړه ځني صبريدلاي شو.هک حيران پاته وم، چي يو ځاي مي کوزده له بل چا سره کړي اوبل راته الله جل جلاله په تقدير کي دا پيښه راته ليکلي وه چي زه به له ښانګي سره مينه کوم د الله جل جلاله کارونو ته حيران پاته وم. په هيڅ نه پوهيدم اونه مي په هيڅ سرخلاصيدی، په يوه عجيبه حالت کي مي قرار درلود چي نه مي ورته دحل لاره پيدا کولاي شوه اونه مي له دې مشکل نه ځان خلاصولاي شواي. الله جل جلاله ته به مي ډيري زاري کولی چي اې باداره !ته خو راته يوه دحل لارپيدا کړه،زه دي په څنګه يومشکل کي راګير کړي يم که خپله کوژدنه پريږدم نوداکارهم راته مناسب نه ښکاري.عالم اوجهان به راباندي خاندي او ددوي به ريشخند وګرځم او ورسره به زيات سوالونه ورته پيدا شي چي څنګه واده يي نه وو کړی خپله کوژدنه يي پريښوده ؟حتماً په دا ښځه کي يو مشکل وچي له واده څخه يي مختنه ايله کړه؟دهغې معصومې بدنامي هم راته ګرانه ښکاريده اودا بيا ماته هم اسانه نه و چي مابه داسي يوکارکړی واي ،په رښتيا چي کولاي مي هم نشو.بس توکل مي په خداي(ج) کړ اوهرڅه اوځان مي الله جل جلاله ته وسپاري کنې داسي ورځ دي الله جل جلاله زما په ژوند کي نه حسابوي چي ما به ښانګه هيره کړې وي اويا به ددې غم راسره ملګرتيانه وي کړې .

اووم څپرکی

دواده وخت مې راورسيد ،په ښه ډول او سرُنا سره مې واده وکړ ،ډيرې پيسې مې مصرف کړې ،ترڅوبيا داسې څوک پيدا نه شي چې راته وواېي چې کاشکې داسې دې په واده کې کړې واې. کله چې دواده له مراسمو څخه خلاص شوم ،نو

الله جل جلاله راته ددنيا ټولې خوشحالۍ يوازې زما په نصيب کړې وې.دومره به خوشحاله وم چې هيڅ دخفګان احساس مې نه کاوه .ته باور وکړه چې دڅانګې مينه مې هيره شوه او هيڅ مې دهغې خواته زړه نه ورتلې او زياتره وخت به دشپې دخپلو انډيوالانو سره ميلمستياوؤ ته لاهم نه تلم.يوه بهانه به مې ورته وکړه اوزه به کورځنې پاته شوم ،تردې اندازې پورې چې يوه ورځ مې خپلې مور هم پيغور راکړ چې پخوا خو به دې يوه ميلمستيا نه پرېښوده ،اوس خودې له واده سره بيخې بدلون وکړ،خوما به دهيڅا خبرو ته غوږ نه نيوه .ماته نو په واقعيت سره مينې (ميرمن مې) دومره مينه راکول چې زما څخه يې ټول ملګرې او ميلمستياوې ددې په برکت سره راباندې پرېښودل ،داڅکه چې چيرې به زه تلم،هومره به مې وخت هلته له چا سره نه تيريدی لکه دمينې سره.په يوډير عجيب اوله مينې اومحبت څخه ډک حالت کې اوسيدم .په ځوانۍ کې به مې يوه اوونۍ کالې اغوستې وه ،خوکله چې مې واده وکړ له هغه وروسته به مې په اوونۍ کې درې جوړې کالې اغوستل ،ما به چې دنه اغوستلو ټينګار وکړ نومينې به په زوره راباندې اغوستل اوزه به ددې په ويلو سره خوشحاله هم شوم .يوازې کالې اغوستل نه و ،زما بوټونه به يې هم هر سهار رنګول ،اوهر سهار به چې زه بازار ته راتلم نوعطر به يې هم په زور راباندې وهل ،ځنې وختونه خوبه دوه ځلې هم داکار تکراريده.په مابه يې سهار اوماښام غاښونه برس کول ،که څه هم چې زه په ځوانۍ کې يوڅه لټ وم دسهار لمونځ به ډير وختونه راڅخه قضا کيده خوکله چې مې واده وکړ ،بيا زما څخه دسهار لمونځ نه دی قضا شوی ،ولې چې کله به مې ځان واچاوه چې زه نن ډيربې خوبه اويا به مې ناروغۍ ورته بهانه کړه ،خومينې به په ډيره نرمه لهجه اوپه يوجادوګر ډول سره زه دې ته وهڅولم ترڅو له خوارېه خوبه اوخوارېه اوګرم ځاې څخه راولاړ شم اولمونځ وکړم.داخبره رښتيا ده چې ځواني غرور لرې ،دهيڅ شي په کيسه کې نه وم ،حتی دخپل ژوند هم .يوه ورځ په موټر سيکل سپوروم غوښتل

مي يو ځاي ته ولاړ شم خوتر رسيد و مخکي له يو بل موټرسيکل سواره سره مي ټکر وکړ ،ملامت راباندي هغه و ،هغه ډېر خوږ نه و ،مګرزما سرا و راسته پښه يو څه خوږ شول،سرمي مات شوى و لږ وينه يي هم را ايستل او پښه مي ويني شوې نه وه خو کوټل شوې ډيره وه.له ټکره وروسته دابل موټرسايکل سپورسړي ترروغتونه راورسولم.سريي راته پټي کړ او د پښې تلويزوني عکس يي را څخه واخيست،په عکس کې مي پښه ماته نه ښکاريده ، پښه يي هم راته پټي کړه ،يو څه ګولۍ او ملهم يي راته راکړل.کورته راغلم سترګي مي پرمور ولګيدې ،هغې چې راته وکتل رنګ يي بدلون وکړ او ژرمي ورته وويل چې مورکۍ ! کومه خبره نه ده سرمي لږ مات شو ،دروغتون ډاکټرانو ټينګار وکړ کنې ما پټي لا نه پرلګوله.بيا هم مورده او دمورزړه وي څه به باندي تيرشوي وي،راويي ځغستل او زما تر اوږو يي ځان لاندي کړ ،ترخپلي خوني پوري يي راورسولم.په خونه کې چې مينې زما د سرپټي او پښه وليده ترخولې يي څه نه دي وتلي چې بيسده شوه. مورمي زه پريښودم مينې ته ورغله اوناري يي وړباندي وهلې. زما څخه هم ځان هيرشو او د مينې په غم کې شوم ،اوبه مي له تشنابه څخه راواخيستې،وړباندي ومې پاشلې،يو وخت وچې مينه پرسد شوه ،ماته يي وکتل راپورته شوه ،دټولو په مخ کې يي په غيږ کې ټينګ ونيولم او په زوره يي راته ژړل. ماورته دلاسايي ورکړه چې هيڅ خبره نه ده يو څه مي سرخوږ شوى. بس کړه ژاړه مه، مورهم درته ولاړه ده او ته ژاړې.مينې هم دستي زما مورته وکتل له هغې څه وشرميده زه يي پريښودم او خپله خاموشه شوه .په خونه کې زه او مينه پاته شوو مورمي را څخه ولاړه.مينې غوښتل چې بيا مي په غيږ کې ټينګ کړي خو ما پري نه ښوده ورته په غوصه شوم چې څه شوي دي راباندي؟ دادى روغ جوړ يم ته مي په زوره رنځوروې.خو مينې راته وويل:

)څه به لادرباندي کيدل.يو څه خود ځان سره احتياط کوه زما په خاطر. ته نه پوهيږې چې په ما څومره ګران يې؟) له تا پرته ماته ژوند هيڅ مانا نه لري. اخيرزما لپاره خودي دځان خيال ساته(

_داخو تقديري پيښې دي ،زه پرخپل لاس روان وم ټکر يي راسره وکړ.دغه راته په ازل کې ليکل شوي وو ،چې زه به ټکر کوم.

)_دهغه که پام نه وتاخوبه پام کاوه ،ځان به دي ځيني ګوښه کړي وؤ(.

_ته اوس ښنګه لیونۍ یې؟زه درته وایم هغه راباندې ملامت و ،پرخپل لاس یې ووهلم.ګناه زمانه دهغه وه په دې نوزه ښنګه پام وکړم ،زه خوبیغمه پرخپل لاس روان وم.

) سردې اوس ډیر درد کوي؟کاشکې خوزما سرمات شوی وای.(

_یاهیڅ درد نه کوي هسې یې راته پټۍ کړی دی.

_)ډیرې وینې ځنې ولاړې ؟(

_توبه الله جل جلاله توبه.له ښنګه لیونۍ سره دې مخ کړم یم.

)لیونۍ نه یم ،خوستا له لاسه به لیونۍ شم.که دې دغسې بې پروا کارونه کول(.

_نورمې راته سرمه خوږوه هیڅ وینې یې نه دي کړي. ته ولې دومره تشویش کوې؟

)تشویش به نوولې نه کوم(

زه ورته په غوصه شوم اونورمې له خبروکولو ښخه منع کړه .

اتم څپرکی

د سراي دروازه ټکیده.وروا وتم ګورم چي جمیل کاکا دي او په ماپسي راغلی دی.کورته ورسره ولاړم.مانو چي واده کړی وله هغه وروسته مي ددوي کورنه و لیدلی.سپوږمۍ خاله راغله ،زما له ټکره خبره وه ځکه یوه ورځ راغلي وه خومانه وه لیدلي،راته یي وویل:

)ستابلا دي په ما شي ،ښه شوچي دا پیښنه په خیردرباندي تیره شوه زویه ! غټ خیرات به کوي.ماا و ښانګې خوښوواري حلوا درپسي خیرات کړه. دغه موپه وس پوره وه ،کني ستا لپاره خوموبايد چي قرباني کړې واي(.

ته عجیبه خبري کوې سپوږمۍ خاله !ترحلوا نو ښه شی شته؟ فقط چي زه موپه یاد وم دغه راته کفایت کوي. دومره ټکر هم نه و خیر بلاوه برکت یي نه و ، په خیر راته تمامه شوه نورخیردی .

زما دا خبرو ښانګې ته چنداني خوند ورنکړ ،خپل سکوت یي مات کړ راته یي وویل:

)تاته به دا پیښنه کوچني معلومیږي خوپرمونږدي مرګ تیر کړ.په هغه شپه چي درباندي خبره شوم ته باوروکړه چي ټوله شپه مي رونه تیره کړه او ستالپاره مي نفلي لمونځونه کول الله جل جلاله ته مي ډیري زاري کولي چي یوارخویي ژوندی راباندي روغ جوړ ووینې.اوس خومي ولیدلې چي روغ جوړ یي. ستا که دیاده وتلي یو زمونږ خونه یي هیرشوی.همیشه دي غم راسره وي. نارینه خوبي وفا وي(.

ماته چي ښانګې دا خبري وکړې لکه په زړه کي چي چاړه راوهي اودومره خوند یي هم راکاوه چي تفصیل یي نه شم لیکلای.زه یي په دې پوه کړم چي په ما یي ډیره خوا بدیږي اوتوله پړه یي پرماوا چوله.زماپخواني یادونه یي بیرته له سره راتازه کړل.خپله میرمن یي را خخه هیره کړه اوبیاددې په چورتوکي ډوب شوم.په خپلو چورتونو کي غرق وم چي جمیل کاکا راته ویل:

)فریده زویه !ته خوپوښتنه هم نه کوي چي د څه لپاره مي راغوښتي یي؟اوڅه کارمو راسره وو ؟(

_خیر اوس راته ووایاست.زه په خبرو اخته وم .

_خبره خو داسي ده چي دا څو ورځي کیږي ځانګي ته مرکه راځي ،ته پوهیږي چي ځانګه خو اوس پیغله ده او ددې وخت یې دی چي ورپي کړو.مونږ خو په خپل مابین کي مشوره وکړه او ستا تر مشورې پوري معطل و.غوښتل مو چي تاهم په دې کار کي راګډ کړو.ډیره ښه کورنۍ ده او هلک هم ښه تعلیم یافته او باسواده دی.زما او د سپوږمۍ خاله دی خوښ دی مګر له ځانګي سره مو خبري وکړې خو دهغې نه دی خوښ.ته مو اوس ددې لپاره راغوښتي یې تر څو له ځانګي سره په دې مورد کي خبري وکړې او دې مرکي ته یې راضي کړې.زمونږ خبره نه مني خو ستا دا به انشاءالله و مني چي ته هم لږ دهغه هلک په اړه څه سپارښتنه ورته وکړې (.

کله چي راته جمیل اکا دا خبري کولی ځانګه هغه وخت له ځایه ولاړه شوه ،نو مي جمیل کاکا ته وویل:

دا خو ډیر اسانه او ښه کار دی ،چي د ځانګي ژوند برابروي.زه به سل ځلي ورته ووایم.همدا اوس به ورشم او ورته و به وایم.

)_سمه ده ورشه خبري ورسره وکړه مونږ خو ډیر ورته وویل خو زمونږ خبره یې نه ده منلي(

زه هم راولاړ شوم او دا خبرو راته دومره زور راکړ چي دا مي له ځانه سره ویل چي کاشکي خو مي دا ورځ نه واي لیدلي.خپل ځان ته مي بیا خوابده شوه چي کاشکي خومي واده نه واي کړی اوس به ماورته ویلي واي چي زه ورسره واده کوم.بیامي ځان ته پام چي زه ولي داسي کوم او ولي دغسي یم.شکر ده الله جل جلاله راته داسي ښځه راکړې لکه ملایکه،نو بیا ولي د ځانګي په فکر کي شم ،خو په دغه چورتو کي د ځانګي ترخونې پوري ورسیدم او له هغې سره کښینستم .

ځانګي له خپلو ورونو سره ناسته وه او له هغوي سره په خبرو اخته وه.خبري مي ورسره شروع کړې.

ځانګې راته وویل:

) ښه شوچي راغلې ،څومره ضرورمي په کاروې.داڅوورځي کيږي چي يوڅوک ډيري مرکي کوي او پلارمي هم دهغه هلک اوکورنۍ په اړه هرڅه راته وويل،دده خوښه ده مګرمالاتراوسه ورسره نه ده خوښه کړې داځکه چي زه ترتامعطله وم اوداموضوع مي ترتاساتلې وه. ماخودوي ته څه نشو ويلاي ځني شرميدم، خوتاته هرڅه وايم(.

)_په خندا) ته ماته هرڅه ويلاي شې؟

)_هو.داخوښکاره خبره ده چي تاته هرڅه وايم(.

_سمه ده راته وايه .

)_خبره خوداده چي ماپه هغه هلک پسي پوښتني کړي،زماهمزولي هغه هلک ښه پيژني.هغه يوبي لاره ،چرسي اولوچک دی. مامي موراوپلارته نشو ويلاي چي په دي هلک کي دغه خويونه اوعدتونه شته.اوس به اول خداي جل جلاله بيابه ته راسره همکاري کوې ترڅوزماپلاراو مورته له خپله طرفه دهغه هلک ټول بدخويونه ورپه ګوته کړي ترڅوله دې کاره تيرشي داځکه که يي زه هغه ته ورکړم نوته خوښه پوهيږي چي ټول ژوندبه مي په اورتيرشي(.

ماچي ددې مظلوميت ،معصوميت اوعاجزي ته وکتل زړه مي باندي وسوځيده چي ماخودمرکي ځواب څه چي خپل سرهم ترقربان کړی و ، په يوعجيب احساس کي واقع وم ورته ومي ويل:

ته بيغمه اوسه چي زه درسره يم دهيڅ پروا مه کوه.داخويوعادي کاردی ،ستا په خاطر به داخپل شيرين ځان اورته واچوم.زه دي موراوپلارته هرڅه وايم اوهغه به هم له دې کاره تيرشي.چي دومره خراب خويونه په هغه هلک کي موجود وي بيا خوستا موراوپلاربه ولي په لوي لاس ستاژوند په اور پوري کوي،ته خوپرهغوبارنه يي؟ته دهغوواولادي يي اوترهرڅاپرتاددوي زړه سوځي اوپرته له دوي څخه بل هيڅوک درباندي نه قربانيږي. کيداي شي چي دوي دهغه له خويونوڅخه خبرنه وي.نوربه په هيڅ صورت داکار سره ونه رسيږي .

راته يي وويل :

)ستا قربان شم ،کاشکي ټول خلک ستاغوندي واي،زه خوستاله عملونه څخه خبره يم،په تاکي داسي هيڅ يوبدعمل نشته چي څوک دي ورته ګوته ونيسي(.

زه يي په خبروکي ورولويدم ورته ومي ويل:

زما خويونه دي خوښ دي ؟

)_زه چي کله الله جل جلاله پاک ته دعا کوم نوداسي دعاکوم چي ياالله جل جلاله ماته يوداسي دژوند ملګری راپيدا کړې لکه فريد چی دی. ستاخويونه اوعادتونه زماټول خوښ دي(.

زه يي په دي خبرودومره متاثره کړم، نژدي وچي ورته ووايم چي دومره مينه راسره لرې بيانوزماسره واده وکړه،هرڅومره کوښښ چي مي وکړخوبيامي هم جرئت پيدانه کړ،په دې خاطر چي دوي په ما دومره اعتبارلري اوچي زه ورسره داسي وکړم بياخوبه هم اعتبارله منځه تللی وي اوهم ګاونډيتوب. دوي پرما دزوي خيال کوي اوترهرڅاله مخه زماسره مشوره کوي ،بيا نو زه ولي ورسره داسي وکړم اوولي ددوي زړونه په دې کار په کولوسره ورمات کړم ،چي بيا دوي داسي ووايي چي ده دڅانګې له خاطره زمونږسره دابنه کول.ده خوپه اصل کي دامقصد درلود .زرچورتونه مي په ذهن کي کښنته پورته کيدل دامتل راياد شو چي وايي (يوخواته پاڼ اوبلي خواته پړانګ) زه هم په دوو کي حيران پاته وم چي له يوې خوا له څانګې سره مينه لرم اوله بلي خوا مي نه غوښتل چي دڅانګې اوهم دهغې دموراوپلار اعتبارورمات کړم نومي څانګې ته وويل:

زما تعريف مه کوه، زماله کړو څخه که خبره شوې نوپه ټول عمربه بيا پرچااعتبار ونه کړې اود اعتبار له لفظه به دي بد راځی.دابيازماومنه هيڅ وخت دچا په ظاهرحالت مه خطاوزه. زه که تاته په ظاهره ښه ښکارم خوپه باطن کي هغسي نه يم.په مکرجن ډول مي ورته وويل چي زه دي په رښتيا ډيرخفه کړم.

)_پام کوه چي زماڅخه خفه نه شي،زه هم ستا دخفه کيدو طاقت نلرم(.

_ماخودرته یوازي همداویل چي تاله خپله ځانه خبره کړم چي ځنګه ته فکرکوي هغسي نه یم ،خوچي ته په ماباورلري بیا به په راتلونکي کي دخپل ځان په اړه څه نه وایم.زه به اوس ورشم ستاموراوپلارته به ووایم چي ستامرکي ته ځواب ورکړي .

)_چیري ځي چي دومره دي تلوار دی،ولي زمونږکره نه راځې؟ دغسي مه کوه مونږیوازي مه پریږده،زه پوهیږم چي تاله واده سره ډیربدلون کړی دی.بیخي دي له یاده ایستلي یو. اوف ! وي وبخښه چي دوریندراري پوښتنه مي درڅخه ونه کړه. څنګه ده درسره خوشحاله ده که یا ؟(

_په خوشحالۍ یې نوزه څه پوهیږم ،ته پوښتنه ورباندي نه کوې.زه که نه راځم خوتاسي هم زمونږکورته نه راځي. اوبل زه دومره مصروف یم چي دسرګرولو ته لانه خلاصیږم،کارونه راباندي ډیردي اوزه ورته یوازي.ګیله دي پرځاي ده چي ستاپوښتنه مي نه ده کړې ،بیا به په راتلونکي کي داسي تکرارنه شي .

)_وبه دي وینم چي څه کوې،ورشه نوروخت دي نه نیسم ،ته هم کارونه لري اوزه خولکه لیونۍ چي ستا مجلس راورسیږي نوبیانه په مریږم(.

_مسخري مه راسره کوه ،زه تراوسه موریه نازنه یم مچ کړی اوته وایي چي ستاپه مجلس نه مړیږم.داخبره مي تنها ستا څه واوریده .

)_اه ورشه نو چي زما په خبرو باورنه کوي هغه نوستاکار دي.) زه یې هم له خونې څخه راووتم او راغلم جمیل کاکاته،هغوي ته مي وویل:

دڅانګې دامرکه په دې خاطرنه وه خوښه چي هغه هلک په رښتیاچي ډیر بې لارې دی او ماته هم څانګې هغه راوښودی،زمایي نوم لاهیرشوی وؤ. هغه هلک دڅانګې نه دی ور.که زماخبري نه مني نو دهغوي له ګاونډیانو څخه پوښتنه وکړئ؟ هغه هلک ټول پیژني چي بې لاري دی. تاسي یې یوار پوښتنه وکړئ بیا به زما حقیقت هم درته ځرکند شي.داحقییت ده که په یو چاکي ددنیا ټول ښه صفتونه موجودوي اوهغه عملي وي نو ټول ښه یې په بدو کي حسابیږي اودټولو نفرت ځني کیږي.

سپوږمۍ خاله ته چي مي داوويل نويوه ناره يي وکړه چي وي ! ! ! ! ښه شو چي ورکړې مو نه ده، بيا به موڅه کول.له خدايه جل جلاله څخه يي شکروايستي چي خپله لوريي په لوي لاس اورته نه ده اچولې .جميل کاکا هم راڅخه خوشحاله شو ،ډيري دعاګاني يي راته وکړې.سپوږمۍ خاله ته يي وويل:

)وګوره په مشوره کي څومره خيراوبرکت وي .که مولە فريده سره مشوره نه واي کړې ،نوبه موڅانګه هغه چرسي ته ورکړې واي .بيا که ددوي دکور څوک راغلل نو همداسي به ورته وواېم چي ستاسوسره دوستي نه کوو .څومره دخداي جل جلاله فضل راباندي وشو ،بايد چي خيرات وکړو(.

جميل کاکابيا وويل:

)_دومره دخداي جل جلاله فضل په مونږوشو چي بيخي يي حد نشته.مابه بيا څه کول که څانګه په هغه کورکي خوشحاله نه واي؟(

ماورته وويل:

جميل کاکا ته بايد خيرات وکړې،زه درڅخه زيات په دې خوشحاله شوم چي له ما سره مو دا خبره شريکه کړه .په واقعيت چي څانګه پرما له خپل ځانه هم ډيره ګرانه ده،بايد يوداسي ځاي ورکړل شي چي دا هلته خوشحاله اوهميشه ستاسو دعاګويه وي .که څانګه خوشحاله وه نو تاسي به هم خوشحاله ياست اوکه څانګه خفه وه بيا به تاسي ورسره خفه ياست.

زه نونور درڅخه ځم ماته رخصت راکړئ ،تاسي حتماً په هغه هلک پسي پوښتنه وکړئ؟

)_ستا خبري خومونږ منو.که په هغه هلک کي ښه صفتونه هم وي مونږ ورسره دوستي نه کوو ځکه ته موهم زوي يي او ته به چيري داسي کارکوې چي هغه زمونږ په ګټه نه بلکي په زيان وي ورځه الله جل جلاله دي په دنيا او اخرت کي بريالی او خوشحاله لره.مونږ دي ډير خوشحاله کړو تادي هغه لوي خداي جل جلاله خوشحاله کړي (.

نهم څپرکی

کورته راغلم،ټول چورت مي له ځانګې سره وو ،دومره پریشانه اوسرګردانه وم چي خپل ځان ته به حیران پاته وم ،چي ماخو اوس واده کړی،نوڅه وکړم چي له ځانګې سره مینه لرم.اوس خوداسي هم نه کیږي چي له ځانګې سره به هم واده کوم.قسمت مي له میني سره و او واده مي هم له میني سره وشو ،خیرده که ځانګه واده شي اویابل چاته ورکړل شي نوزه په دې کي څه کولای شم اوولي باید څه وکړم.خوهیڅ مي په توان کي نه وو چي زه دي ځانګه هیره کړای شم،له سره مي بیا ورسره مینه پیداشوه اودومره بي طاقته شوم چي نږدي ولیونی شم.په خپلو چورتونو کي ډوب وم چي میني پوښتنه راڅخه وکړه(فریده !ولي دومره پریشانه یې؟څه شوي دي چي زما دزړه سر یې دومره په تشویش کړی دی؟زه دي ستاهري بلا ته ودریږم. زیات چورتونه مه وهه ځکه په چورت وهلو سره عصاب کمزوره کیږي ورسره روحي تکلیف ځني پیدا کیږي،څه خبره ده ما هم ځني خبره کړه چي زه هم درسره په غم کي ځان شریک کړم اوپه دواړو سره ورته یوه دحل لاره پیدا کړو.) زه لکه ځنګلي ځناور چي ځوک وویني اودی دي ځني وزغلي اویا هم ورباندي حمله وکړي.میني ته په غصه شوم اوزیاتي خبري چي دنه کیدلو وې ورته وکړې،چي ته به په ماهیڅ کارنه لرې.زه چي په هر حالت کي یم ته به کارنه راباندي لرې.نن خو دي زما په کارونو کي مداخله وکړه خوله دې ورسته خبر درکوم چي بیا داسي عمل تکرار نه کړې.پوهه شوې که دي پوهه کړم؟ میني چي زه په داسي حالت چي هیڅکله یې مخکي نه وم لیدلي راته حیرانه پاته شوه خودهغه سربیره یې هم څه نه دي راته ویلي خوله ځان سره یې سوکه سوکه ژړل اوماهم پسي سر ونه ګرزاوه. ساعت څخه به لا ډیر وخت نه و تیرشوي چي بیارانژدې شوه او زماخفګان یې نور نه شوزغملای،داوښکوډ کي سترګې یې زماوسترګوته برابري کړې اوراته وویل:

)_فریده ! زه ستا دخفګان کولو توان نه لرم اونه مي ستا غم اوخفګان خوښیږي. په هر څه صبروکړه اوماهم په غم در شریکه کړه.ستاهره بلادي پر ماشي ستا بلا واخلم کاشکي خوداسي غم په ماراغلی وای ته به ځني خلاص وای). دمینې په خبرواواوښکومي ډیرزړه وسوځیدی ورته ومي وویل:

مينې ! زه نن يوڅه خفه يم، ديو خوشبيبو لپاره مې يو ازې پريږده چې غلې اوسم. ته ولې ناحقه مااو خپل ځان زهيروې. درته ومې ويل چې ما پريږده، پريږده، پريږده، پرې مې ږده.

خومينې دخواشينۍ سربيره هم په خپل حال پسې پرې نه ښودم په غيږ کې يې ټينګ کړم او راته يې وويل:

)ماکه مړه هم کړې، زه دې دغسې خواشينی نه پريږدم. نه غواړم چې همداسې واوسې.ته چې خفه شې نو ماته ټوله دنيا خفه ښکاري اورڼا ورځ راباندې توره شپه وي.زه دې نه پريږدم چې ستاخفګان نورهم پسې دوام وکړي(.

زماخواشينــتيا نوره هم پسې زياته شوه او مينې غريبه مې ځومره زور چې درلود په هغو مره زور سره مې له ځانه پورې وهل اودخونې پای ته مې ورسول، خودې بيا هم زه پسې نه پريښودم په پښوکې مې ولويده پښې يې رامچ کړې اوبيا يې په ژړه غونی انداز سره راته وويل:

)قربان دې شم فريده !دغسې مه کوه.ته که مې مړه هم کړې زه دې نه پريږدم.زه ستا دخفګان توان نه لرم.ولې له ځان سره ظلم کوې.مادرسره په غم شريکه کړه ته په ماڅومره ګران يې ،کاشکې چې زما دګرانښت اندازه تاته معلوميداې.زه دې پښو ته خيرات شم.زه دې تاته دوداوسپيلنۍ شم.په وارو وارو يې پښې رامچولې ،خوزماقهر ورته دوه برابره شو اوسترګې مې ورته سرې شوې ،زړه مې پر ونه سوزيدی اوله اندازې زيات ورته په غوصه شوم په خپلو پښو مې ووهل او له ديوال سره يې سر ولګيدی اودلګيدو سره پسې ضعف اوبې حسه شوه.خوزه دومره اندازې ته خواشنی اوخوابدی وم چې په هغه حالت کې مې ورسره هيڅ خواخوږي ونه ښوده اونه مې سرپسې ګرزولی دی.

خپلو چورتونو ته مې ملا وتړله.دومره چورتونه مې ووهل ترڅو په سرمې داسې درد شو لکه يو چاچې په لرګی باندې وهلی وم اوپه هغه درد کې پسې بيده شوی وم.

لسم څپرکی

درې ورځې او درې شپې له مينې سره خوا بدې وم ،هيڅ خبرې مې نشواى ورسره کولاى او نه مې زړه غوښتل چې ورسره خوشحاله شم .په دا ځلو رمه شپه مينې را ته ويل:

)اې فريده !زه نور د خفګان زغملو توان نه لرم ،ماهمدا اوس مړه کړه چې له ژونده بيغمه شم.ما درته خپل خون بخښلى دى هيڅوک به زما له کورنۍ څخه تا ته زيان ونه رسوي.دا ځکه درته وايم چې نن مې مورراغلې وه او هغې ته مې وويل چې که زه مړه شوم نو تا سې پوه شې چې ما خپل ځان په خپله مړکړى دى او هيڅوک زما په تورمه نيسي .ماته چې مينې دا خبرې وکړې دومره زړه مې ورباندې خوږشو چې حد يې نه کيږي. ځان را ته د ټولې دنيا ظالم او بې انصافه ښکاره شو چې زه له مينې سره څه کوم او دا را سره څه کوي.زه هم ونه توانيدم چې خفګان ته نوره ادامه ورکړم ،په غيږ کې مې غريبه ټينګه ونيول او دومره مې ورسره وژړل چې مانو په خپل ژوند کې هومره نه وو ژړلي او نه مې هم په ياد وو چې مادې په ډيروخت ژړلي وي.په ژړا کې مې معذورت او بخښنه ځني وغوښته او ډيره پښيماني مې وښوده او ورته مې ټينګه وعده ورکړه چې دا کار به بيا هيڅ کله نه تکراريږي.

بيرته سره خوشحاله شو وخود موضوع څخه مې خبره نه کړه .په دا سبا مې مينې ته وويل چې ځوبه ددې د مور کورته ترڅو هغه هم په کومه خبره چې مينې ورته کړې وه له هغې خبرې خبره او له تشويشه څخه خلاصه کړو. هلته زه او مينه دواړه ولاړلو ، د مينې له مور سره موزيات مجلس وکړ ،که څه هم چې دمينې مور په دې ډيره ويريدله وه چې مينې ورته ويلي و که زه مړه شوم نو زما په تورهيڅوک مه نيسي ،خو کله چې يې دمينې په څهره او شونډو کې خندا خوره وليده زيا ته خوشحاله او نوريې دهغې د مرګ دليل هم نه دي پوښتلې چې په کم دليل سره مينې غوښتل چې ځان مړکي.هغه ورځ او هغه شپه موورسره تيره کړه او سبا ته بيرته دواړه را غلو خپل کورته. په کورکي مينه بيا را ته ټينګه شوه اوزما د پريشانۍ علت يې را څخه وپوښتی؟ما ورته درواغ ويل او ډول ډول بهانې مې ورته کولې ،خو مينه ډيره ځيرکه،هوښياره او چالاکه وه پوهيده چې زه ورته

درواغ وایم،اخرته یي قسم راکړ چي(ستادي د الله پاک په سپڅلی ذات سره قسم وي که به رښتیا نه راته وایي؟(

ماورته وویل:

که رښتیا مي درته وویل نوبیادي بد راځخه راځي.

داکیسه پردغه ځاي پریږده ،ځکه که له دې کیسې څخه خبره شوې ډیره به پرې خوابدې اوپریشانه شې.

_ زه وعده درکوم چي هرډول کیسه وي ورباندي نه خفه کیږم.

_ته له دې موضوع تیره شه.زه به یوه بله کیسه درته وکړم ته راته غوږونیسه.

_ماقسم دالله جل جلاله په ذات سره درکړ،نوري کیسې نه اورم اوراته کوه یي هم مه .

_زه نه غواړم چي تاله خپل قسمت څخه خفه کړم.

_زه ددنیا له ښو قسمت لرونکو څخه یم بیاولي ګیله کوم.له خدایه جل جلاله زرځلي شکرکوم چي تاغوندي خاوند لرم اوته مي په نصیب شوی یي.بیا راته دا مه وایه چي له قسمته به ګیله منه شې.

_مه کوه میني !راځه چي له دې کیسې تیرشو اودا دیو راز په شکل وساتو.

_ترڅوچي دي داپټه کیسه اوداپټ راز نه وي راته ویلي ترهغوبه کراره نه شم .

_ولي دومره ټینګاروربان‍دي کوې.

_ ستا له وجي څخه.ډیرراباندي ګران یي پرتامي یو اغزی هم نه لوریږي چي خوږدي کړي.

_داکیسه به مااوتا سره بیل کړي اوف اوف اوف اوف !!!!!خو.....

اوپه منځ کي به مو جلاوالي راشي.

ددې خبرې په کېدو سره مينې حيرانه پاته شوه يو سوړ اسويلی يې وکيښ او راته وويل:

داته څه وايې ؟بيا دغسې مه وايه ددې خبرې په کېدو سره ژړه غونې شوه.

ماورته وويل:

ته مامجبوروې .داکيسه همداسې ده چې زمااو ستاپه منځ کې به جلاوالې راولې .زه نه غواړم چې داکيسه درته وکړم اوته مې ورته مجبوروې.

_ خيرده اوس خوبه يې حتماً راته وواېې، ځکه زه ستاد خوشحالۍ لپاره هرڅه کولو ته تياره يم هغه که زمااو ستاجلاوالې هم وي .

_چې نه مې پرېږدې نوراته غوږشه.ټوله کيسه مې مينې ته ټکي په ټکي له ماشومتوبه نيولې ترهغه وخته چې د ځانګې له کوره راغلم خپل کورته.ماچې داخپله کيسه مينې ته کول ،ددې له سترګوڅخه اوښکې څاڅکي څاڅکي لکه دکوټې له چت څخه چې دباران په وخت کې کله ناکله اوبه راڅاڅي اوهره اوښکه يې په سپين مخ داسې يو په بل پسې معلوميده لکه دسپينوملغلرو تارچې وشکېږي.کيسه يې په ډېرغوراودقت سره واوريدله اود خوشيبولپاره غلې پاته شوه. وروسته يې خپل سکوت مات کړ راته وويل:

ته له ځانګې سره زياته مينه لرې؟

_له اندازې وتلې مينه چې بل يې هيڅوک له چاسره نه کوي او هيڅ حديې نه وي.

_ له هغې سره واده وکړه.

_ماستاسره واده کړی دی.

_څه پروا لرې.په اسلام کې خونارينه ته څلور ودونه روا دي، تاخويوواده کړی.

_ داسلام له نامه قربان شم.دافکريوازې ستاسره شته ،له نورو سره نشته.څوک چې يو واده ولرې بيا دوهم واده ورته څوک نه ورکوي ،ځکه وايې چې يوواده لرې بل نوڅه کوي.يوازې بايد له

هغې سره ژوند وکړي، داسي ښوک نشته چي خپله نازولې لور په بن ورکړي، ځکه د هغوي دا نظروي چي بن نو اورده ښوک خپله لوراورته اچول غواړي. هووربه يي کړي داسي ښوک چي هغه به غريبان، مظلومان، بيچاره اوياکوم عيب لرونکي وي.

_زه خودرته نه وايم چي مابه په اورکي وسوځوي ، خيرده زه دي په اوروسوځيږم، خو چي ستاسترګي وينم دا راته کافي دي.

_تاته مي مخکي هم وويل چي ستافکر دنوروپه شان نه دی.

_ښه نوچي داسي ده زه ستاپه مقصدپوه شوم. دا راته ووايه زه هم دربانديِ ګرانه يم ؟

_بي له شکه چي راباندي ګرانه يي.

شکريي اداکړاوراته وويل:

بيا زما يوه خبره مني چي درته ويي کړم؟

_حتماً يي منم. داخومعلومداره خبره ده.

_ نوچي داسي ده بيا ماته طلاق راکړه.

کله چي يي د طلاق راته وويل ورته په غوصه شوم اوورته ومي ويل:

چپ شه ليونۍ !چي بيا دي له خولې ښخه د طلاق نوم ونه وزي . _ليونۍ خويم.ته که هرڅه راته وايي هغسي يم. زه داهرڅه ستاد خوشحالۍ لپاره کوم.

_زه نه غواړم چي خوشحاله شم.

_مګرزه غواړم. زه غواړم چي ته خپل هدف ته ورسيږې اوله ځانګې سره واده وکړې. دا زماله ارمانونو او اميدونو ښخه يو اميد اويو ارمان دي بايدرا پوره يي کړي. تاوعده هم راسره کړې ده.

_ داسي وعده خو مي نه ده درسره کړې چي طلاق درکړم.

_حتمي به ماته طلاق راکوي.

_زه به مي مور، کورنۍ، خپلوان، دوستان او اندېوالانو ته څه وايم، چي په کم دليل سره مي تاته طلاق درکړاوولي ؟

ـ ته دهغوي په اړه هيڅ غم مه کوه.زه په هغه کي درسره مرسته کوم ، ټولي لاري زه در ښيم.

_يعني څنګه لاري ؟

_داسي لاري درته ښيم چي هيڅوک به دا ګمان ونه کړي چي تاماته پرځاي طلاق نه دي راکړي بلکي ټول به وايي چي دايي بيخي پرځاي کاروکړ.زه به داسي کارونه شروع کړم چي دهغه کارونه په کولو سره هغه که زمادوستان اوخپلوان دي او که ستا دهغوو ټولو به زماڅخه بدراځي اوزه به دټولو په نظر بده يم. وايي به چي دايي ډيرښه کاروکړچي طلاقه يي کړه.

_ته خپله په دې کارکولو راضي اوخوشحاله يې ؟

_که خوشحاله نه وم بيا مي درته نه ويل نه مي درته دا لاري ښودې.زماڅخه بيغمه اوسه په دې کارکولو زياته خوشحاليږم. زه يي په دې کار راضي کړم ترڅو ورته طلاق ورکړم اوله ځانګې سره واده وکړم.پرجميل کاکا اوسپوږمۍ خاله خوزيات ګران يم بيخي دزوی په سترګوراته ګوري.او په ځانګې هم. زماخوي اوکرداريي ډيرخوښ دي. په دې کارسره به خپل مقصدته ورسيږم.

يوولسم څپرکي

په لومړي قدم کې مېنې د کورټول مسوليتونه چې ورله غاړې وله ټولو ته يې شاه وروګرزول او هغه يي زمامورته ورله غاړې کړل. په دوهم قدم يې په کور کې له ټولو سره جنګونه او جنجالونه شروع کړل ،که مې مور وه که مې خور وه اوکه مې وروڼه ول،يو يې هم نه دي پرايښي او له ټولو سره به يې په ناحقه جنګونه او جنجالونه کول. په دريم قدم کې يې زما خدمت ته شاه را واړول ،زه به يې خوني ته نه پرېښودم او ببيخي به يې زما پروا نه درلوده.زه به چې کله له موراووروڼو سره ناست وم دهغوي په مخ کې به يې سپک کړم اوهغوي ته به يې کم ښودلم اوورته ويل به يې چې په هغه ښه ورور يا زوي چې تاسي يي لري؟ په څلورم قدم کې يې زماله خپلوانو سره بد چلند شروع کړاوهغوي ته به يې بيځايه اودنه کيدو خبري کولې.کوم څوک به چې زمونږکورته دپوښتنې لپاره راتلل ،هغوي ته به يې سپکې سپوري کولې اوهغوي به يې په راتګ پښيمانه کړل.زما موردې ته حيرانه پاته وه چې دا مېنې څنګه يوپه يو يې ځان ته دومره زيات بدلون ورکړ؟څنګه يې بې شرمۍ ته ملاوتړله؟ داخوډيره مهربانه او کاريګره نجلۍ وه ،په دې اوس څه وشول اوڅه ټکه ورباندي ولويدله؟ دا نجلۍ نظر شوه که څه بلاووهله؟ داهغه کارونه وو چې زمامورا وزماټولې کورنۍ ته ډيرستونزمن تمام شول اوپه يوه مياشت کې ورڅخه ټول ناراضه شول اوهرڅه کوښښ چې مې کورنۍ ورباندي وکړ خپل پخواني حالت ته يې نشواي راوستلاي.نه په نصحيت لاري ته راتله اونه هم په ويلوپوهيده،لکه پرغوړلوښي چې سرې اوبه واچوې. همداسي زمادکورنۍ ټول کوښښونه پرمېنې هيڅ اثرنه کاوه اونه هم دې خپله اراده بدله کړه. ورځ تربلې يې کوم ګرانښت چې دې زمونږپه کورنۍ کې پيدا کړې وه ،په دغه يوه مياشت کې يې پوره له لاسه ورکړ.په ټوله کورنۍ کې داسي څوک نه شوپاته چې له مېنې څخه به يې ښه راتلله ټولوبده ايسول. ټولو ورڅخه کرکه اونفرت کاوه. مورمې زماحالت زماپه کورکې ليدی اوترهرڅايي راباندي خوا بده وه.کم وخت به چې چا په ماپسي يوه ناحقه خبره کړې وه نو موربه مې ډير ورباندي خفه کيده. دمور مې دمېنې دا چلند نور نشوزغملاي يوه ورځ يې خپلې خوني ته ورو غوښتم ،راته يې وويل:

)زویه !زه خونه پوهیږم چي میني ولي خپله رویه ته داسي بدلون ورکړ؟ولي له مونږ سره داسي کوي؟ چا خوبه څه نه وي ورته ویلي؟چي له مونږ سره دي داسي چلند وکړي؟ اخیر داخو ډیره هوښیاره او کاریګره نجلۍ وه.هغه کارخویي په بلا پسي ،نه دي کوي ،دا جنګونه او جنجالونه یي ثوک نه شي زغملاي. مونږ خو خیر ستا سره هم دغسي رویه کوي.تر ثوبه دا بد نامي زغمو.په ټول کلي کي ددي په اړه خبري کیږي.ټول عالم او جهان راباندي خاندي،د ټولو د پسخند اوریشخند شولو ،باید یو څه وکړو(.

مامي مورته وویل:

زه خپله ورته حیران پاته یم،نه پوهیږم څه وکړم موري؟

_نوري خو ټولي لاري راباندي بندي شوي پرته دیوې لاري څخه.

_هغه ثنګه لاره ده ؟

)_درته ویلاي نشم خو زیاته مجبوره یم(.

_حتماً راته ووایه موري !زه خو ستا هره خبره منم او ستا هره خبره ماته ډیره ارزښتمنده وي.

) _زویه !که زما خبره مني نو میني ته طلاق ورکړه. پرته له طلاق څخه بله یوه لاره نه لرو .ترڅو به ورسره په تکلیف یو زما خو چي څه زده وو هغه مي ټول ورباندي وکړل ،خو سمه نه شوه او نه یي بدلون وکړ(.

_ثنګه چي ستا خوښه وي موري !زه ستا له فیصلې څخه نه اوړم.

)_زما دغه فیصله ده چي نوریي له شره څخه ځان خلاص کړو ترڅو د تل لپاره ځني بیغمه شو.که نور څه نه وي هغه یوه ګوله ډوډۍ خو به په ارامه سره خورو.ته بیغمه او سه دستي درته کوزده کوم.ښځه خو پیدا کیږي ،ددې خو اوس دومره هواده چي بیخي ثوک په نظر نه ورځي.دا به هم پوهه شي.اوس به دا وایي چي دوي ماته ضرورت لري او هرڅه چي زه کوم ثوک به څه نه راته وایي. بس ده ډیر مراعت مو ددې وکړ(.

_زه ورته وواېم او که ته ورته واېي؟چي نور دي په مخه ښه شه. _(ته ورته وواېي زويه ! ته يي له کوره وباسه.په دې کارکولو سره هيڅ شرم اوحيااوويره هم له چامه کوه اونه هم داکار دشرم او ويره دی. مايي له مور سره هم خبري کړي دي ،دهغې هم همدا زما رايه وه).

_ښه مور يي هم په دې کارکولوسره خوشحاله ده؟

)_هوزويه ! ټول باندي خوشحاله دي.ماخوستاپه خاطرتاته نه ويل ځکه مادا ګمان کاوي چي ته به ورسره مينه لري اوستابه زړه نه باندي کيږي،خوچي پوه شوم ستاسره هم بدچلند کوي(.

_يا مورې ! ته خوچي هرڅه راته وواېه زه هغه کوم.

)_بس نو همدا نن شپه ورته طلاق ورکړه اوخپل کورته يي واستوه ورته وواېه چي نورزما اوستاپه منځ کي دخاوندا وميرمنې هيڅ رشته نه ده پاته. ته پوه شه اوکاردي) مورته مي وعده ورکړه چي داکاربه حتماً نن سرته رسوم اومينې ته به طلاق ورکوم.خپلي خونې ته راغلم اومينې ته مي دمورټوله کيسه وکړه چي اوس نوپه خپل پلان کي کامیابه شولو.کله مي چي مينې ته داوويل،سريي سره وګرځيدی اوپه ځمکه وغورځيده.اوبه مي ور باندي وپاشلي ترڅوبيرته پرسدشوه.سترګي يي له اوښکوډکي وې په هغه ډکي سترګويي راته وويل:

اخيرخپل هدف ته ورسيدو.څوک راباندي پوهه هم نه شوو مادرته ويلي وو چي ستاپه خاطر هرڅه کولوته تياره يم که څه هغه زما اوستاجلاوالي وي.کاشکي خوزه په اول کي خبره واي.زماستا دهغه شپې خفګان ډيرارمان دی کاشکي خوزه هغه وخت خبره وم.ته پوهيږې له هغي ورځي راهستي چي تاماته دخانګې په اړه څه ويلي وؤ ،له هغې ورځي راهستي سهاراوماښام ستاسودیوځاي کيدوپه ارمان سرتوره سر د الله(ج) دربارته ناسته يم. الله جل جلاله دي زماژوند تاسودواړو ته درکړي.ترڅوچي ژوندي ياست خوشحاله واوسئ.زه درته يوه بله لاره ښيم هغه داچي هرڅومره ژر چي کيږي له خانګې سره کوزده وکړه اوهغه وغواړه.وخت به نه په کي باسي .يوه خبره لا درته بله کوم هغه داچي کله چي دي له خانګې سره واده وکړ اوهغه دي کورته راوستله نو به مورته وواېي چي ماپه څه خاطرله مينې سره بد چلند کاوه.يوه خبره لابله درته کوم ،خپل

ورونږ ته به دي هم ووايي او خپلو خوندو ته دي هم چي ماولي له هغوي سره ښه رويه نه کوله او دهغوي زړونه مي ورمات کړل.يوه اخيري خبره لا درته کوم ،کله چي دي له ځانګې سره واده وکړ نو به ورته وايي ستاډير خيال وختي ته خپل ځان ورته وښيه او ورته وبه وايي چي هرسهار درته سپيلني دودوي او هره ورځ دي درباندي عطروهي. ورته وايي به چي هرماښام کله چي بيديدم نو ستا سردي په خپلو ځنګانونو کښيږدي او ستا په سرکي دي خپلي ګوتي ووهي او په نازناز دي درته رغيږي ترهغو پوري ترڅو چي بيده شوی نه يي.دا به ورته وايي چي يوه ورځ څه يوه ثانيه دي خفه کيدل خولا پرلو يه لار پريږده خفګان کولو ته پري نه ږدي. او دا به هم ورته وايي چي ستادمور ډيرخيال وساتي او له خپلي مورڅخه زياته ستا د مورسره محبت وکړي او يوه کارته يي پرينږدي ورته وايي به چي زماله خوندوسره به دومره مينه کوي چي زه يي هيره شم او ورته ووايه چي زمادخپلو انوزړونه لاسته راوړه ترڅوزه يي هيره شم. له نيږدي ګاونډيانو سره به ښه رويه کوي ترڅودهغوي هم زه هيره شم.دا خبري ميني يو په بل پسي په يوه دقيقه کي راته وکړې او وروسته له دي په غيږکي راولويدل او زما په اوږه يي خپل سرکيښود ،دومره په زوره زوره يي راته ژړل چي ماهغسي ژړا په خپل ژوندکي دهيچاڅخه نه وه اوريدلې اونه مي هم ليدلي وه.دومره يي وژړل چي زماکميس يي په خپلو اوښکوراته داسي لوند خيشت کړلکه يوجيک اوبه چي يي راباندي اچولي وي.ماهم خپله حوصله اوتوان له لاسه ورکړ او په ژړا ورسره سرشوم،خوميني چي کله زماژړا او اوښکي وليدې نوپه خپل ښايسته اومبارکو لاسونو يي راپاکولې او هم يي زما اوښکي مچولې اوراته وويل:

ستاله هري اوښکي څخه قربان شم ،زه دومره ظالمه شوم چي ستا اوښکي زماله وجي راتوي شوې ؟تاپه ما اوښکي توي کړي؟ زه خودي هري اوښکي ته دود او سپيلنۍ شم.ستاهره اوښکه زماترټول ځان لا ډيره باارزښته ده،بيا نو ولي داسي وکړم زمادزړګی سره په مامه ژاړه.په مامه خفه کيږه....

لنډه دا چي ټوله شپه مو دواړو په اوښکوتويولو اوژړلو باندي تيره کړه کله چي سهارشو نوراته وويل:

زه نو درڅخه ځم ته به یوه وعده راسره کوې.

_څنګه وعده ؟

_د خپل ځان به خیال ساتې.

_دا وعده دې پوره کوم.

_دزړه سره ! نور نو راته اجازه راکړه درڅخه رخصتیږم.ته به نه راسره ځې ؟

_دا خو امکان نه لري.ترکوره دې رسوم.

_زما دغه یوه جوړه کالي بس دي، زما ټول شیان ستا او ستا تر ښائسته والي قربان دي.

_د غسي زه نه کوم، ټول شیان به درسره وړې ؟

_یا !!! یو شی هم د ځان سره نه وړم.

_نو معنی دا چي په دې ته نه یې خوشحاله ؟

_بنه نو چي داسي ده یوازې کالي مي راسره وړم.

_سره زر به دي هم درسره وړې.

_هغه یې ستا !!! کله چي دې لاس بند شو ،په ښه به درشي.

_که دي راته پرېښودل بیا به راته یادیږي.

_شکر دی خدا یه جل جلاله چي د غومره دربادي ګرانه یم .بل ارمان نه لرم.

_ نو دا خبره دې هم په دې مانا ده چي ته نه یې خوشحاله ترڅو زما څخه جلا شې؟

_اه !! وړم یې وړم یې. خو نور هیڅ شي نه وړم ،ځکه نور شیان خو ستا دي او راته ټینګیږي به لاهم نه

.

_صحي ده.درځه چي ځوخوبیاهم درته وایم که دي زړه نه وي زه له دې کاره تیریږم ؟هرڅه به بیرته له سره جوړکړو.

_له دومره زیاتوکوښښونوسربیره لا غواړي بیرته له دې کاره تیرشو.په څومره زحمت دې ځاي ته ورسیدو.راځه چي ځونوربحث نه سره اوږدوؤ .زه هم ورسره روان شوم اوترخپله کوره مي راورسول.طلاق نامه مي مخکي لاورته لیکلې وه اوهغه مي ورته په کورکي ورکړه .

دوولسم څپرکی

دميني طلاق زه ډيرمتاثره اوبيخي ډيريي غمګين کړم.په لومړيوورځو کي دومره په تکليف شوم چي غوښتل مي بيرته ورشم اوددي کورني ته زما اوددي په منځ کي چي کوم راز و ،ټول ورځني خبرکړم ،خودامي هم ونشو کړاي.مورمي هم ډيره راباندي زهيره وه ،په دې چي زه به ډيرزهير وم .واقعاً چي تر دريو اوونيو پوري دومره وځوريدم چي بيا مي دڅانګي مينه هيره شوه.دابه مي په خيال کي لا نه راګرځيده چي مادي يو وخت له دې سره مينه کړې وي.بس نوقدرتي کارونه وه چي زما سره کيدل،مورمي وروسته له څلورواوونيو څخه راته وويل:

)زويه !زه خونور ستا داځوريدل نشم زغملاي چي هره ورځ پرتاباندي تيريږي .زه ستادکوزدي بندوبست کوم.نوربه داغم ته دپاي ټکي کښيږدو .داټول غمونه دهغي بې شرمې له لاسه دي،خداي جل جلاله دي داپه ټول ژوند نه ښادوي. (

ماورته وويل:

ياموري !دغسي مه وايه اومه هغې ته څه وايه؟ملامتي په ماکي ده،زه خپله دغه حالت ته ورسيدم .هغې ته زما په خاطر څه مه وايه .

_څه به لا زه نه ورته وايم. په ټول کلي کي يي سترګي راټيټي کړې. په تاکي يي زړه خوږين کړ.ته يي لا طرفداري کوې؟چي داسي ټوکرټوکر يي ووينم لابه مي زړه په سوړ نه شي .

_اوف موري ! داسي راته مه وايه له دې څخه به مي هم نور حالت خراب شي.زه له هغې سره اوس هم مينه لرم.کم ترکمه خوزما له وجي څه مه ورته وايه اوس خو ولاړه اوخپله سزا يي هم وليده ،نورلا څه په کوي په خوارکۍ باندي.

_ته ورته خوارکۍ لاهم وايي؟خوارکۍ دي له خوره ووزې.سمه ده چي ته درباندي خفه کيږې بيابه ستاپه وړاندي ورته څه نه وايم. چي تيرشول هغه هيرشول.رابه شم خپلي موضوع ته.زويه ! دعبدالغفار لورمي درته خوښه کړې،که ستاخوښه وي نوهمدااوس به ورشم ستاپه مرکه

باندي.دستي يي راکوي.ځکه هغوي زمونږ دکور دژونده خبردي .ښه بي غرضه خلک دي،ورمو هم سره وزي .

مورمي چي ماته دعبدالغفاردلورداوويل نودفکرونو دنيا يوورم ځانګکي ته ،چي ماخوداهرڅه دځانګکي لپاره دځان لپاره قبول کړل ،پرته دځانګکي خوزه هيڅوک نه کوم له هغي سره مينه لرم اودهغې لپاره مي مينه طلاقه کړه. دميني په رقم ښځه خوبيا کله پيدا کولاي شم.ثومره مينه ناکه ،صبرناکه ،هوښياره ،ديندراه اودا ټول خويونه پکښبي وه.هغسي ښځه به هيڅ کله هم پيدا نه کړم خواوس بايدله ځانګي سره واده وکړم اوداځکه چي دځانګکي له وجي څه مي مينه له لاسه ورکړه.بس نورمي دشرم اوحيادروازه ماته کړه او ورته ومي ويل:

موري !که غواړي چي کوزده راته وکړي نودسپوږمۍ خاله لورځانګه راته وغواړه ،دهغې پرته زه بل هيڅوک نه کوم .دهغوي له کره ورو څخه مونږټول خبريو اوښه درانه کورنۍ ده.ځانګه به هم ستاډيرعزت وکړي له وخته سره شناخته يو ،يوبل ښه سره پيژنو.ځانګه هم ښه کارنده ده دښو اخلاقو برخمنه ده اوس دي هم ښه خيال ساتي ،عزت دي کوي اوپه درنه سترګه درته ګوري.له هغې پرته به بله ښه نجلۍ په هيڅ ځاي کي پيدا نه کړې.

_ځانګه هم ښه نجلۍ ده.هغه مي هم درته خوښه ده.خوزويه ! دادعبدالغفار لور ترځانګکي يو په سله ښايسته اوکارنده ده ،ماليدلې ده اوترتا په دواړو ښه خبره يم .

_موري !زه نور په ښه والي اوښايسته والي پسي نه ګرځم.يوازي اويوازي ځانګه غواړم،که رښتيادرته ووايم ،له هغې سره مينه هم لرم .

_ښه نو چي داسي ده بيا خوصحي ده .زه نه پوهيدم چي ته د هغې عاشق يي ؟بيا خو هغه درغواړم .هغه دي نوخوښه ده ؟

_هو موري !هغه مي ډيره خوښه ده که دي هغه راوغوښتل نوانشاءالله هرڅه به سم شي .

_خيرصبا به پروخت ورشم ،هم به ددوي پوښتنه وکړم هم به ورته داخبره ياده کړم نورنو بيغمه کښينه. زه هم وروسته له څلورواوونيو څخه لږ څه خوشحاله شوم.ټول پام مي بياځانګکي ته ور

واوښتی اودهغې دیوځاي کیدوپه تمه وم.مورمې په داصبا ددوي کورته ورغله.گوري چي ډله ډله ښځي ځي اوراځي.داهم له یوې ډلي سره ملگرې شوه اودسپوږمۍ خاله سره کښیناسته.مورمې چي سپوږمۍ خاله ته وکتل ،سترگي یي له ډیروژړلوڅخه تکي سرې شوې وې ،خوږغ یي ونه کړ اوپه غم کي یي ځان ورسره شریک کړ.یوې ښځي ورته تسلي ورکول ورته ویل یي چي داخوقدرتي کارونه دي.ټول به مړه کیږو ، هرژوندی روح باعث کیدونکي دمرگ وي.دادې دخداي جل جلاله ارمان نه کوي شهیده شوه ،ټوله کورنۍ یي ځني خوشحاله وه.دټولوزړه یي ځان ته را وړي و.له کوچنۍ سره کوچنۍ وه له لوي سره لویه وه.هرمسکین غریب به چي ورته ودریدی دخپلي خولې ډوډۍ یي ورنیمي کول اوورکول به یي.ټول صفتونه پکښې وو ، الله جل جلاله دي ورته جنت ورکړي.دهیچا زړه یي نه دی ازار کړی هرڅوک ځني خوشحاله دي.ستاخور وه ،مونږته هم له خپلي خورڅخه کمه نه وه .که مو خپله خور مړه شوې وه لابه مودغومره خوانه واي باندي بده شوې.مورمې چي له دې ښځه څه داخبري واوریدې ،نوپوهه شوه چي دسپوږمۍ خاله خور مړه شوې،نو یي ورته ډاډ ورکړ،چي داخوټولي قدرتي پیښې دي ،هیڅوک بي له خداي جل جلاله ژوندی نه پاته کیږي څوک چي داسي یوښه نو م اوښه صفتونه له ځانه سره یوسي ،له هغې به بله بختوره نه وي.هغه دي نه دي اوریدلي چي وایي :

)داسي مه مره چي ته ژاړې خلک خانه دي..داسي ومره چي ته خانه دي خلک ژاړي.) ستاخورخو ډیره لایقه اوبختوره وه ،هیڅوک یي نه دي زورولي .

سپوږمۍ خاله ورته وویل:

په ښه والي کي یي خبره نه وه ،کوچني کوچني اولادونه یي پاته شول ،هغه به نواوس څوک پالي اوهغه به څه کوي.دسپوږمۍ خاله په دې خبروسره مورمې اونوروښځوورته وویل:

داخبري مه کوه الله جل جلاله درڅخه ناراضه کیږي.پالونکی،

روزي رسونکی، ساتونکی اوبخښونکی یوازې او یوازي یو الله جل جلاله دی.هغه یي پالي اوروزي هم ورته رسوي.هرچاته چي څومره روزي مقرره شوې وي هغومره ورته رسیږي.ټوله خلک

به ورباندي مهربانه کړي ،داسي به يي ساتي لکه خپل اولادونه.يتيم ته خداي جل جلاله څومره حق ورکړی دی ،هيڅوک يي حق ترپښو نه شي لاندي کولای.

لنډه دا چي مورمي يوه مياشت دسپوږمۍ خاله کورته هره ورځ ورتلل او ددوي لپاره به يي پيرکي،روغاني اوکله کله به يي له ځانه سره ميوه هم وروړه.ترمازيګره به ورسره وه ،ترڅوفکر يي يوپه بله شي.مور خومي زمادمرکې لپاره ورغلي وه ،خودخداي جل جلاله اوانسان اراده يوه نه وي.مرکه ولاړه ترڅلورومياشتو پوري وځنډيده.نه مي مور په دې وتوانيده چي ورته ووايه اونه هم ما.څويوه ورځ مي داپه فکرکي راوګرځيدل چي دجميل کاکا نيږدې ملګری چي ده ورسره زياته ناسته ولاړه درلوده ووينم اوهغه ته ټوله کسيه وکړم ،ګوندي هغه داکارسره ورسوي همداتصميم مي ونيوي اوورته راغلم ځان مي ورته معرفي کړ.خپله کيسه مي سرتر پايه ورته وکړه.هغه دجميل کاکا ملګری چي ولي محمد کاکا نوميدی راته ټينګه وعده راکړه چي زه ورته وايم اوداکارماته ترهرڅاډيراسانه دی.

ماورته داوويل.

ډيرپام دي وي چي درخخه پوه نه شي.ځکه زه هغوي ته ډيرنيږدې شوی يم اوپه ماباندي ډيرباورلري.هسي نه چي دتل لپاره راڅخه خوابدي شي.ته به په داسي يوانداز سره ورته وايي چي مابه ورونبيه چي دغه هلک خوستاسوکورته ډيرځي او راځي اوپرتاهم ډيرګران دی،له دغه هلک سره که دوستي وکړې نونور به هم سره نيږدې شي.

ولي محمدکاکا راته وويل:

زويه ! ماترتاډيرکميسونه زاړه کړيدي.په دې اړه راته څه مه وايه.زه په تا اوستاپه مقصدپوه شوم .ته نه غواړي چي خپل باور له لاسه ورکړې.ستا نيت ډيرصفا دی څوک چي مين وي نودهيڅاپروانه کوي.نه دعزت پروا لري اونه دشرم.نه دښواو نه دبدو .ټول فکر يي له خپلي معشوقې سره وي چي په هرترتيب وي بايدهغه ترلاسه کړي.ته مي په دايوه ديد سره سر تر پايه

وپیژندلی چي څنګه یو انسان یي. ورځه ماته دوې ورځي وخت راکړه بیاوروسته له دووورځوڅخه راشه. ماهم له ولي محمد کاکاڅخه رخصت واخیست او خپل کورته راغلم .

دیارلسم څپرکی

کورناست وم چي دمسجد په گویا(لوډ سپیکر) کي مي داتر غوږ شول چي داشرف اکا لورپه وفات رسیدلې ده،نن پریوولسو بجوخاوروته سپارل کیږي ،دوستان اوخپلوان دي خبروي .داجمله یي دري ځلي تکرار کړل.کله چي مي دا واوریدل یو سوړ اسویلی مي وکیښ.اوف مي وکړ چي

خدایه جل جلاله دا څه پیښ شول.داشرف اکالور خوزما میرمن مینه ده ایامینه وفات شوه؟حیران پاته وم چي څه وکړم.کورته خویي نه شم ورتللاي اوکمک ته خویي بیخي .ډیرددوي کورنۍ ته خړمخی وم. ددوي دکورنۍ یوه کوچني ته مي لاسم نشوکتلاي. بیخي مي پرځمکه تاب نه کیدی، په خپله خونه کي به یوې اوبلي خواته تلم او راتلم.ډیره خوامي بده وه چي داټول زماله لاسه وشول. که مي طلاق ورته نه واي ورکړی نو نن به له داسي یو حالت سره نه وم مخامخ شوی.له ځانه مي کرکه وشوه اوپرځان مي لعنت ویل. ساعت ته مي وکتل ورو ورو دیوولسو بجوخواته وخت رسیدی، کله چي یوولس بجې لا پوره شوي نه وې نو مي ځان په یو غټ پټو کي پټ کړ اودهدیرې په لورمي حرکت وکړ.په هدیره کي ډیر خلک سره یوځاي کارکاوه اودمیني لپاره یي قبرجوړوي.زه ورته یو گوښه ځاي کښینستم ،قبر راته معلومیدی قبرته مي کتل چي دفکر نړۍ یوورېم هغه شپواوورځو ته چي زما اودمینې واده وو.څه واده مو وو اوخومره سره خوشحاله وؤ.دا په ماډیره گرانه وه اوزه پردې.مایي گرانښت اوملگرتیاتر ډیرې مودې ونه رسول او دامي په نیمه لار پریښوده.مگر یوه داوه چي زما گرانښت یي تر قبره پوري ورسوی.ماته یي گرانښت مخکي هم ځرگندوو اوس خونو بیخي.یوه شوم چي زماجدایي نشو زغملاي.یوه شوم چي له ماپرته ورته ژوند بې مانا اوبې رنگه و.یوه شوم چي زمامحبت یي تر توروخاورو پوري ورسوی. مگریو زه ظالم وم چي مایي دمیني هیڅ قدر ونه کړ.مایي داحساساتو هیڅ قدر ونه کړ.مایي دپاته کیدواوورسره دښه ژوند کولو ترڅو چي ژوندي یو هیڅ قدر ورنه کړ.مایي منزل ته تر رسیدو هیڅ قدر اوپروا ونه کړه، په نیمه لاره مي پریښوده.په نیمه لاره په توره شپه کي مي تنها پرسپیره دښته پرښوده.افسوس زماپرحال .مایي ولي په ژوند قدر ونه کړ اوولي ستا له احساساتو سره مي لوبي وکړې.کاشکي خوداقبرنن

ماته جوړشوی واي. ددې قبرخواصلي زه لايق وم ته نه وې.اي پرودګاره ! په دنيا کي خويي هيڅ ښادي ونه ليده ،ته يي په قبرکي خوشحالي ورنصيب کړې.ددنيا دتوري شپې عوض يي په قبر کي ورته ورکړې.اي پروردګاره ! ته يي وبخښې. ددې ټول زحمتونه چي په قبرکي ورته ورکول کيږي هغه ماته په ژوندکي راکړې.اي پروردګاره جل جلاله !تاخپله ويلي دي چي کومه ښځه مړه شي اوخاوند يي ځني خوشحاله وي هغه به جنتي وي، ته ورته جنت ورکړې. شاه اوخوامي وکتل ځان ته ډيرپه قهروم ،ومي ليدل چي دميني جنازه را روانه ده اودخداي جل جلاله مخلوق په پسي دی ماهم وروځغستل اوپه جنازه کي مي ځان ورګډ کړ. تريو څه ځايه مي ددې جنازه په خپلو ګنهګارو اوږو راواخيسته.جنازه مي پراوږوده چي دميني مشر ورور غلام نبي وليدم را وي ځغستل زما څخه يي جنازه واخيسته اوسوکه يي راته وويل:

که له ځانه سره ښه کوې له دې ځايه ځان ورک کړه.بې شرمه بې وجدانه.که دجنازې خبره نه واي اوس به مي دلنه دټولو په مخ کي ټوټه ټوټه کړی وې.په ژوند کي دې څه ورسره وکړل چي اوس يي په مرګ کي ورسره کوې.ورځه په کمه چي راغلی يي په هغه بيرته ولاړ شه.دا ستا مرستي ته اړتيا نه لري.بې ننګه بې غيرته ستا په شا ن مي تر اوسه څوک نه وو ليدلی.ستا همدردي ته هيڅ ضرورت نشته.زه يي له هغه جنازې څخه پسي راواخيستم. ترکوره مي ژړل چي غلام نبی خورښتيا راته ويل.ترمابې ننګه بې غيرته بې وجدانه بې شرمه پردې دنيا بل هيڅوک نشته .

څوارلسم څپرکی

دمينې په فاتحه کې مي هم ګډون ونه شو کړای ځکه ویریدم او شرمیدم دمینې له ورونو څخه چې پریږدي خودي بې له هغه هم نه نوبیاولي ځان وربانديې سپک کړم، دامې د ځان لپاره خوښه کړه چې دمينې قبرته ورشم. زړه مي ډيرډک اوددې په حق کې مې ډير ظلم کړی و. هلته چې ورغلم ګورم چې دمينې مور او خورنازدانه هم هلته دمینې له قبره سره ناستې دي. له دوې سره زه هم کښيناستم. مور یې راته وویل:

مینه خوتورو خاورودرڅخه یوړه. دالاره یې خپله ځانته خوښه کړه. که یې ستاسره سرټیټ کړې وای نونن به دغوتوروخاوروته نه وای تللې. زویه ! له کومې ورځې چې تاسې جلاشوې یاست یوه ورځ یې هم له دعانه یې هیرکړی. دې به چې کله درته دعاوې کولې نو زه به ورته خواشنې شوم او ورته ویل به مې چې اوس نودعاوې هیڅ مانانه لري. اول به دې ښه ورسره کول. خودې به راته ویل چې مورې ! داسې مه وایه هغه اوس هم په ما له ټولې دنیا ګران دی. داخوزما ناپوهي وه چې دهغه مینه او احساس مې درک نه کړل. مورې ! ته پوهیږې چې زه په فرید څومره ګرانه یم. زه یې درته هیڅ مثال نه شم درکولای. خومابه دهغه سربیره هم نوره غوصه وربانديې وکړه چې دا خولا دربانديې ګران و چې په کورنۍ کې دی وشرماوه. ته پوهیږې چې طلاق څومره په یوه کورنۍ باندې بده اغیزه کوي ، مونږدي هم وشرمولو. دې به ماته ویل: مورې ! چې تیرشول هغه هیر شول ، تیر یادونه مه راته یادوه. مابه هم داپريښوده چې ته پوهیږې او کاردې ځکه دا ستا خپله رضا وه. زویه ! ترهغه ساعته چې ژوندۍ وه تاته یې ښیرانه ده کړې اونه یې په سپکه سره ستانوم اخیستې دی.

کله به چې په کورکې ددې سره چاجنګ وکړنو ستانوم به خامخایادیدی نودابه په هغه ورځ دومره خوشحاله وه چې اندازه یې نه کیده.

ماته چې کله دمینې موردا خبرې وکړې نورهم پسې وزوریدم. دومره مايوسه شوم چې نور نودمايوسۍ زورهم نه راباندې رسیده.

څه مي کړي واي او څه مي کولاي شو وخت له وخته تيرو ،هيڅ په لاس نه راتلل .دميني خورنازدانه چي زما خوښينه (دميرمن خور) کيده راته وويل:

يوه ورځ ميني ډيري بدي ورځي کولي .دومره يي وژړل چي زماداګمان و چي نوربه يي زړه له ډيري ژړا څخه تر خوله راولويږي،نوددې دتسلي په وجه چي لږيي زړه ارام شي ما تاته سپکي سپوري وکړې چي که تاورسره ظلم نه واي کړی نونن به ميني دغه حالت ته نه واي راغلې.دا په هغه حالت کي راولاړه شوه اوزه يي داسي ووهلم چي ترهغه ورځي پوري يي زه نه وم وهلې.اه ښه شو را په ياد شول ستاپاره يي ماته يو ليک راکړی دی، هغه به درته بيا درکړم .ماته چي يي کله دليک يادونه وکړه ،زړه کي مي سکون پيدا شو اودليک ويلوته ډيرناکراره شوم.دستي مي نازوته وويل:

کله به هغه ليک ترما پوري راورسوې ؟

_سباماپښين به يي کورته درولېږم؟

_يا راليږه يي مه .ته يي خپله زمونږکورته راوړه داسي نه وي چي هغه ليک بل چاته په لاس ورشي.سباماپښين نه بايدنن ماپښين يي راته راوړې.سمه ده زه بايد هغه ليک نن وګورم.

_سمه ده .ميني هم وربادي ټينګارکاوه چي داليک به زه ترتاپوري رسوم.ته ماپښين کوريي چي دريي ورېم؟

_هوزه حمتاً کور يم اوتاته انتظار.

_زه هم درځم انشاءالله.

مور يي راته وويل:

ستايوامانت يي مونږتولو ته پري ايښي دی.

ورته بي قراره او ناقراره شوم.ژرمي پوښتنه څني وکړه .مورجاني !دڅه شي امانت؟ايا دميني امانت دی ؟

_هو.هم دميني امانت او هم ستا.

زه حيران پاته شوم چي دا به څنګه امانت وي فکرمي وکړ چي سره زر راته ښيي ورته ومي وويل:

دميني زر خوبه نه رايادوې ؟

_نه زويه !سره زرنه درښيم. ستا اودميني اولاد.ستاسو لور.

حيران شوم چي ماکله لور درلوده ما بيا داګمان وکړ چي په مينه پسي يي دمور عصاب خراب شوي اوخپله حافظه يي له لاسه ورکړې وي مالا خبره نه وه کړې

چي نازداني راته وويل:

)کله چي دي ميني ته طلاق ورکړ.نو هغه وخت مينه حامله وه.ته يي له دې رازه نه خبرولې.داځکه دا ددې خپله غوښتنه وه.مونږهلو ته يي همدا ويلي و چي ترڅو چي دا ماشوم نه وي پيدا شوی تر هغو به بل هيڅوک نه خبريږي.) دهغه ساعت له خوشحالۍ څخه چي زه يي هيڅ بيا ن نشم کولاي .زماټول خفګان او ناکراري په هغه يوې خبري سره ورک شول او دامي يقيني خيال شو لکه مينه چي بيرته له قبره راپورته شوې وي.په خوله کي بند بند کيدم ورته ومي وويل:

ر..ر..ررر..ري..رښتيا څه وخت پيدا شوه ؟چيري ده ؟

_زمونږ په کورکي ده.اوس يي لا مياشت نه ده پوره شوې.

هيا جاني شوم غوښتل مي چي دمينې پرقبرورپريوزم او چي په وس مي کيږي هغومره ورته وژاړم خوبيرته مي ځان قابو کړ.په هغه لحظه مي ټوله دنيا هيره کړه ،ټول غمونه راڅخه ورک شول.څه زخمونه مي چي په زړه خوړلي وه ټول بيرته له سره جوړشول. دستي مي دخپلې لور دليدلو هيله وکړه خوخوابښې مي راته اجازه را نه کړه اوراته وويې ويل :

) ترڅو چي هغه غټه شوې نه وي هيڅ کله به يي ونه ويني.اوبل دمينې ورونه ستا څخه ډيرخفه دي نوته ددې کوښښ هم مه کوه چي له هغې سره ووينې کله چي هغه يوڅه غټه شوه بيا يي مونږخپله تاسو ته درکوو.داهم ددې (قبرته يي ګوته ونيول) غوښتنه ده اوزه دا غوښتنه ورپوره کوم.) ماهم

نور ټینګاروربانډي ونه کړاویوازي مي دنازداني ثخه دليک غوښتنه وکړه ترڅوهرڅومره چي ژرکیږي بايدهغه ترماپښین پوري راورسوي. هغې هم وعده راکړه چي ماپښين ددوو بجوپه شاه وخواکي به دميني ليک درته رسوم.

پنځلسم څپرکی

ماپښین دوي بجې او پنځلس دقیقې وې چي دروازه وټکیده .ژر ورولاړ شوم،دروازه مي خلاصه کړه.ګورم چي نازدانه ده او دمینې لیک یې په یو پلاستکي خلته کي اچولی او ماته یې راوسپاره.دستي راغلم خوني ته له خلتي مي راوایستې او په یو پاکټ کي یې اچولې وو ،پاکټ مي څیري کړ او دلیک په ویلو مي شروع وکړه.

)ګرانه او هرترڅه راتیر فریده جانه !روغ صحت او سلامتي دي له پروردګاره جل جلاله څخه غواړم .ستاخوشحالۍ خوزمادژوند له مهمو هدفونو څخه وه.ماهیڅکله دځان سلامتي او خوشحالي نده غوښتي ،بلکي همیشه ستاپه فکراوغم کي یم.زمادي خداي جل جلاله یو لمونځ هم نه قبلوي تر هغوو څوچي مي تاته ستادسلامتي اوستادخوشحالي دعانه وي کي کړې .

خداي(ج) پاک ته همیشه زاري اوعجز کوم چي ته خودفرید ټول غمونه ،دردونه اوبلاوي په ماکړې.په ماکه هر حال وي خیرزه یې قبلوم اوهر عذاب اوغم ته تیاره یم.که چیري ستاقسمت زماپه لاس واي ،مابه ستا له قسمته هغه ټوله غمونه اوپریشاني کوم چي ستاپه ژوند کي راتلونکي وي ،هغه به مي ټولي ځني ایستلي اوپرځاي به مي دومره خوشحالۍ اونیکبختۍ ځاي پرځاي کړي واي چي ددنیادهیڅ بل چانه واي.خوافسوس چي دانه شم کولاي.له کمي ورځي چي دي زه کورته داخیري ځل لپاره راوستلم ،هر ماښام له ځانه سره دا تصور کوم چي ته خوولاړې بیرته به راځې، دواړي سترګي مي په دروازه کي وي ،ترهغوخومي امیدنه خیژي تر څومي چي مور اونازدانه خورد بیده کیدولپاره نه وي ویلي. دوي راته ډیر وایي چي ته ولي له ځانه سره داسي ظلم کوي ،هغه به هیڅ وخت ستاپه ژوند کي بیا رانه شي.څه دي ورسره وکړل چي بیرته به درپسي راځي اوس خوهغه رشته کم چي مودرلوده دتل لپاره سره وشلیده ،بیابه هیڅکله هم سره یوځاي نه شي .ماته چي دوي داخبري وکړې نو زړه ډیر زور راکوي چي دوي راته وایي تاله ده سره څه وکړل چي بیرته به درپسي راځي هم ،ځکه دوي مي ستاله راتللو څخه نا امیده کوي اوزه نا امیدي په هیڅ ډول نه شم زغملاي.شاید دنا امیدي له زوره به کله خبرشوی یې؟ ډیرزور غواړي. کله چي پرځاي ویده شم په ذهن کي مي ډیرچورتونه، فکرونه او اندیښني وي.بیخي خوب ددغه شیانو له لاسه نه

راځي.دومره مي زوروي چي پرسرمي ځني درد شي.دسردرد هم راته پيدا شوی دی خود درد په اړه يي چاته څه نه وايم چي يا خو راته ګولۍ راوړه اويا هم سر راکښيکاږي،بلکي داوايم چي اې خدايه جل جلاله ! يوازی ته مي له حاله ښه خبريي چي څومره دردونه راباندي تيريږي،خوزه دځان په فکرکي نه يم اودادردونه دځان لپاره قبلوم خوزماددردو عوض فريد ته ورکړه.

يوه شپه ډيره پريشانه وم.مورمي ورونړواوخوندو مي راته ډيري سپکي سپوري وکړې ،خومابه دهيڅپروا نه کوله اونه يي په کيسه کي وم ،که څه هم چي دوي زما لپاره دهرڅه باوجود چي دوي ته مي کړي وله زما په ګټه راته ډيرنصيحت کاوه خومايي په خبرو غوږ ونه نيوه.

يوه شپه بله درته يادوم له ډيروفکرونو څخه وروسته په ځاي کي ويده وم چي دخوب لړۍ راباندي زوروکړاوله ځان سره يي يووړم.خوب مي ليدی چي ته په ماپسي زمونږ کورته راغلی يي ماته وايي چي زه خوله خپل تصميمه واوښتم ،بيرته به ولاړ شوخپل کورته.زه درته وايم نو ته ولي له خپل تصميم څخه واوښتې؟ستاخوشحالي خوزما له لويولويوارزوګانو څخه وه.ته بايد خپل هدف ته په هرډول چي وي ځان ورسوې.خوته يي نه راسره منې،راته وايي چي ماله ملايانوپوښتنه کړې ده زمااوستاطلاق نه دي صحي.داځکه چي په منځ کي موشرط وؤ . زمااوستاپه منځ کي چي کومه پټه موضوع وه له هغې څخه زه ټول خبروم.لومړی مي مور خبروې بيامي ورونړواوخويندوته وايي،ټول زمااوستاپه خوشحاله کيدو سره خوشحاله شي .

له کوره مي راولې خپل کورته.خوافسوس په کورکي دي موررا څخه خفه وي ،راته وايي:

ته بيا راغلې؟بيا غواړې چي نوم مي اسمانوته پورته کړې.داډيره موده خومي غوږونه درڅخه په کراره وه.خداي جل جلاله دي ورکه کړه،په ښه نه شې پيښنه.زه ورته وايم مورې !مااوس ډيربدلون کړی دی.له دې وروسته به تاته هيڅ تکليف درونه رسوم.داسي به راڅه خوشحاله شې چي زړه ته به دي ونه لويږي.څومره چي مي خپله مور راباندي ګرانه ده له هغې څه به لس واري لا زياته ته راباندي ګرانه يې.

خوموردي زماپه خبروباورنه کوي راڅه ولاړه شې خپلي خوني ته.زه هلته پسي ورشم اوورته وايم چي موري !ماته يوه موقع لاراکړه،زه دخفګان زغملوطاقت نه لرم له ماسره دغسي مه کوه. موردي راته خواشيني شي له خپلي خوني راووزي په ماپسي ،له ويښتانومي ونيسي اوزمااوستاتر خوني مي راکشوي.زه په همدا کشولوکي ورته دا وايم چي دخداي جل جلاله په خاطردغسي مه راسره کوه.خوموردي زمايوه خبره نه اوري په کشولو کشولو يي تر خوني راوستم کله چي يي ايله کړم نودې غوښتل چي راڅخه ولاړه شې،زه يي په پښوکي وروغورځم له يوې پښې يي راټنګه کړم اوپسي څکيږم،خوهغه هم کومه ګټه ونه کړي ماپه خونه کي پريږدي اودا راڅخه ولاړه شي.

زه له ځانه سره ژاړم اوکريږي وهم چي خپله مورمي راباندي ږغ کړي چي ميني کښينه.زه مي دمور په ږغ راکښينم. ته باوروکړه چي هغه مي په ژوند کي يوه خوږه خاطره وه کم چي ته مي په خوب کي وليدې .

ډيروخت خوشحاله وم چي ګوندي ته همدا سي په ماپسي راشي خو...؟زمابه دومره بخت چيري وي ،خوستاخوشحالۍ به چي را په زړه شوه بيرته به مي خپلي پريشانۍ ته ځواب ووايه چي ستاخوشحالۍ زماامیداوحتٰی زما ژوند هم دی. ماته هغه اووه مياشتي چي له تاسره مي يوځاي تيري کړې دټول عمرله ژونده څخه خوږې اونه هيردونکي وې.زماخط به ته په يوداسي وخت کي ګورې چي زه به له دې دنيا څخه ډيره ليري تللي يم.ته چي خفه نه شې اوداګمان ونه کړې چي مادرسره مينه نه درلوده بلکي دايو واقعيت دي چي ماستاسره زياته مينه درلوده خوستاله خوشحالۍ څخه زياته نه. ستاخوشحالۍ زماله ميني څخه زياته اضافه اوماته باارزښته وه،نوځکه خپله مينه مي ستادخوشحالۍ لپاره قربان کړه.يوه خبره درته داکوم هغه داچي زمااوستادميني يوه نښانه پاته ده.زه چي کله حامله شوم نوتاته مي ځکه نه ويل چي که چيري تاته ووايم نوزه خوخيردماشوم له کبله به خپله مينه قربان کړې،ځکه اولاد ډيرشيرين وي اود اولاد لپاره موراوپلارهرڅه کولو ته تياروي ،ترڅواولاد يي سلامت اوخوشحاله وي.زه يوه کيسه داولاد دګرانښت په هکله درته کوم.په يوه زمانه کي يوه ښځه کونډه شوه اويوزوي يي له خپل خاونده ورته پاته شو.کوم وخت چي داکونډه شوه نو زوي يي ددريو کلونو و. موريي دزوي دښه تربيه کولو لپاره دهيڅ تکليف څخه مخ ونه ګرزاوه.دده لپاره يي هر څه وکړل.دګاونډيانوکره يي

مزدوري کوله ،کالي يي پريمينځل ،ختي يي ورکولې، وړې يي ورسره شيندلي ،خواولاد يي دې ته پري نښود چي ورڅخه يوه شپه هم وړي ويده شي .همدا سلسله روانه وه ترڅو چي دا زوي يي دځوانۍ مرحلې ته ورسيد ،ځوان شو .زوي چي يي کله ځوان شو نويوه ورځ دکورخواته روان و،چي يوشيطان ډوله سړي يي وليد له هغه سره ډير سره زر ،لعلونه اوياقوت وه.ده چي لعلونو اوياقوتوته وکتل ورته حريص شو او په فکرونو کي غرق شو .هغه شيطان ډوله سړي په پوه شو چي دا چورتونه زما دلعلونو لپاره وهي.نوورته ويي ويل:

که غواړي چي ته هم زما په رقم غني شي نو ته راته خپل دمور زړه راوړه زه به درته دالعلونه درکړم .هلک هم ورسره ومنل او ور روان شو په خپلي مورپسي.له ځان سره يي غټ خنجر را واخيستي اومورته راغي مورغريبه يي په شهادت ورسوله،زړه يي ځني ويوست اوپسي را روان شو.په خپلولاسونو کي يي دمور زړه نيولي و.په لاره کي يي پښه له يومنډه سره ټکرشوا وورغوځيدی.دی يوي خواته ولويد اودمور زړه يي بلي خواته.دی چي کله راپورته شونو دمور زړه پسي ګرځيدی دمور زړه يي پيدا کړ،په خاورو ککړ شوي و.په هغه ککړ حالت کي دا دمور زړه يي زوي ته وويل:

ـ زويه !خوږ شوی خوبه نه يي؟يعني وخوغورځيدې.دا ځوان چي کله دمورد زړه څخه دا الفاظ اوري نوسريي خلاص شي چي ماڅه وکړل.خپله مورمي په شهادت ورسول.هغه مهربانه مور چي نورخوپريږده زما دغورځيدو سربيره هم دځان پروا يي ونه کړه اوزما څخه يي زمادغورځيدو په اړه وپوښتل.نوځان ته ډيرپه غصه شو .کم خنجرباندي چي يي مورشهيده کړي وه هغه يي له جيبه راوايستی.خپل زړه ته يي مخامخ ونيوي.غوښتل يي چي دا خنجر په خپل زړه کي ووهي .خوداکار ونه شو ځکه دمورزړه ورباندي ږغ کړل چي پام دي وي زويه !داکار ونه کړې.خوږ خودي کړم اوس غواړي چي سرى مي لاهم کړې.دامي داولاد دګرانښت کيسه درته وکړه.يواولاد زه اوته هم لرو ،خويوه خبره داده چي ته به هغه تريوه کاله ونه ويني وروسته له يوه کاله بيا ته يوهيرې اواولاد دي.مامي خپلي مورته ډيري زاري وکړي چي زمالپاره په ژوند کي فقط همدا يوکار وکړه ترڅوزمااوستااولادته ښه روزنه ورکړې.که څه هم چي روزنه اوپالنه خويي الله جل جلاله کوي خوسبب يي بيا مونږ اوتاسي يو.نجلۍ ده اوس لا ډيره مينه ناکه ده.نوم مي ورباندي فريده ايښي دی.دانوم ميورباندي ځکه کښيښود چي ستاله نامه سره مشابهت لري اوماته به داسي ښکاريده

کوم وخت به مي چي د دې نوم وا خیست لکه تا ته به مي چي د رږغ کوله ډېره تا ته شویده انشاءالله ډیره به نیک بخته لکه ته چي یي دا به هم هغسي وي .خبري را څخه ډیري زیا تي شوې څه وکړم کتابونه ،کتابونه مي په زړه کي دي .راځم خپلي اصلي موضوع ته .زړه راته ډیرزور راکوي چي در څخه ډیره لیري او ډیره لیري شوم ،خوستا محبوبیت مي هم په نظر کي نیولی دی .زه پردې دنیا دومره بختوره نه شوم چي تر څو سره ژوندي یو یو ځاي او خوشحاله واوسو .دا خو خیر په هرصورت ،زه په هغه بله دنیا کي چي حقیقتي او تل پاتي دنیا ده په هغه دنیا کي به دي هیڅوک هم را څخه وانه خلي .په دې دنیا کي خودي مینه دبل چا لپاره ده خو پام دي وي چي زه په هغه دنیا کي ستا دعوه ګیره یوازي او یوازي زه یم .ته که هر څومره مینه له ځانګې سره ولري خو زه به دا اجازه هلته در نه کړم ،ځکه زه خو هم حق لرم او حق به مي هلته را په ځاي کوې .زما په ګناه دي الله جل جلاله هیڅکله مه نیسه مادرته خپل حق بخښلی دی . ستا عذابونه دي پروردګار ټول ما ته راکړي .تل مي همدا دعا وه همیشه مي دا ویلي دي .دځان دمریضي په اړه به هم درته ووایم دا ځکه چي کوم سوال درته پیدا نه شي .یو قسم مریضي راته پیدا شوي وه چي کله به ستا په فکرونو کي ورکه شوم ، په زړه به مي داسي یو شدت درد شو چي هیڅ مي نشو زغملای ،دهغه درد سربیره به مي هم چا ته څه نه ویل .دادرد به په اوونۍ کي حتماًیو ار دزړه دروازه راټکول .کله به چي درد زیات شو ،په ځان به نه پوهیدم بي حسه شوې به وم کله به چي پرسد شوم نازو او موربه مي سرته راته ناستي وې او ډیري یخي اوبه به یي راباندي اچولي وې .دوي به پوښتنه را څخه وکړه چي څه دروشول ما به ورته دروا غ ویل چي دخوب ګولۍ مي وخوړه هغه لکه چي تاثیر راباندي کړي دي . یوه ورځ ددې مرض دمعلومولو لپاره روغتون ته یوازي ولاړم.په روغتون کي ډاکټرانو دټول بدن دکتلو معاینات راته ولیکل .معاینات مي بشپړکړل په معایناتو کي لیکل شوي و چي ما ته قلبي تکلیفونه پیدا شوي دي .دزړه والونه مي وینه ښه نه شي پمپ کولاي او یو وال یي ډیره صدمه لیدلې ده باید هغه وال لیري شي او په ځاي یي ورته بل نوي وال ولویږي. همداسي راته عصبي او روحي تکلیف هم پیدا شوي و.ډاکټرانو چي معاینات ولیدل واقعاً چي ډیره خوایي رابانده بده او هم ډیرراته خواشني شول هغوي راته وویل:

ته له ډېر سخت حالت سره مخامخ يي .ولي دي مخکي مونږ ته مراجعه نه کوله؟ څو واري درباندي دزږه حملې راغلې دي او ته نه يي راغلې .حامله هم يي ،که دځان پروا نه وي درسره داولاد په خاطر خو به راتلې؟ زما هم په دي خبرو ډېره خوابده شوه چي کاشکي مخکي ورته راغلې واي ،خو بيا به مي بيرته له ځانه سره داويل چي ګوندي په اولاد مي څه ونه شي .لنډه دا چي پرځان مي هرڅومره ظلم کړي ډېرلږ دی خو پر اولاد باندي مي ډېرزيات ظلم کړي .زما له حقه څخه خلاصه ده او زه ورباندي هيڅ حق نه لرم ځکه ديوې ښه مور حق مي نه دي ورکړی،نو زما به څه حق وي .يوه اخيري خبره به لادرته وکړم هغه دا چي زه ستا دکوزدې په انتظار وم ،خو ترا وسه را ته چا څه نه دي ويلي .زه پوهيدم تر اوسه دي کوزده نه ده شوې او ولي يي نه کوي؟دا ځکه درته وايم چي لاس ترزني مه کښېنه او مه هم له چا څخه شرميږه . ستا شرم او حيا خو ماته معلومه ده نو که زما مني او زما په قول باندي کوي ،هرڅومره چي ژروي دا کار خپله سره ورسوه .دځان په خاطر او زما په خاطر .که په دې کار کي غفلت وکړې نو په زيان به دي تمامه شي. ترهرکار درته دا کار ډېرضرور دی.خپله مينه په لاس راوړه او خپل مقصد ته ځان ورسوه .نور نو خپلې ليکنې ته خاتمه ورکوم ،دخپلې مور او کورنۍ دي ډېرخيال وساته ځکه دوي زماله وجې ډېرو زهيريدل په خداي جل جلاله دي سپارم چي تيرشول هغه هيرشول .الله جل جلاله دي دټولې دنيا ټول سهولتونه او نعمتونه درباندي پيرزو کړي او په خپل رحمت کي دي غرق وګرځوي .هغه ځوک چي ستا په ياد او ستا په نه شتون ژوندۍ ده ((((ستا مينه((((

شپاړلسم څپرکي

دميني ليک ډيري شپې غمگين کړی وم.ددنيا له ټولو شيانو مي زړه تورشو حتیٰ د ځانگې څخه مي هم ښه نه راتلل ،ځکه زما دغمگين کيدو اوبدبخت کيدو يوا ځينۍ علت همدا ځانگه وه که مي په ژوند کي نه واي راغلي نو هيڅکله به دا پيښه نه وه پيښه شوي.ځان ته مي ډيره خوابده شوه دا ځکه چي ځان مي قاتل گڼي او قاتل هم شوم.مينه زما له خاطره مړه شوه او هغه يوازي مامړه کړه .که مي دهغې گرانښت او مينه درک کړې واي نو هيڅکله به دځانگې ميني زور نه و راباندي کړی .هرڅه چي مي لاسونه سره وټکول هيڅ هم په لاس نه راتلل.او به چي تر ورخ واوړي بيا نه راگرځی.له ځان سره مي دا تصميم ونيوي چي بايد له جميل کاکا سره هرڅومره چي ژر وي خبري وکړم.مينه خو مي له لاسه ورکړه ،خداي جل جلاله مه کړه که مي ځانگه هم له لاسه ورکړه نوژوندبه مي لکه ځنگه چي تباه ؤ نوربه هم پسي تباه شي.له کوره راووتلم غوښتل مي چي د سپوږمۍ خاله کورته ورشم او دا خبره ورسره ياده کړم ،خودستي مي ارادې ته بدلون ورکړ ،ځکه چي ولي محمد کاکامي ذهن ته راغی چي کوم کارمي ورته سپارلی و بايد دهغه په هکله خبري ورسره وکړم،دستي هغه ته ورغلم.له هغه سره مي ستړي مشي وکړه او وروسته مي پوښتنه ځني وکړه.ولي محمد کاکا راته وويل:

_ځوانه !افسوس چي تا ماته ډيرناوخته خبراکړ.زه ستا په کار کي شاته پاته شوم.البته ته به هم تر اوسه نه يي وربا ندي خبرشوی چي هغه دجميل کاکا لوريي خپله دوررور زوی (وراره) ته ورکړې ده.ما ستا په اړه ورسره زيات مجلس وکړ اوستا پوره سپارښيتنه مي ورته وکړه خوجميل کاکا راته ويل چي ته ماته ديودا سي کاروايي چي هغه شوی دی يعني ماخپله لورخپل وراره ته ورکړې ده.که مي هغه ته نه واي ورکړې نو دغه هلک کم چي ته يي راته يادوې هغه ماته ترټول جهان او ترخپلې لورهم گران دی.هغه زماپه کورکي زمادکورټول واک لري.

ماچي کله دولي محمد کاکا څخه دا واوريدل ،زړه مي درد شروع اوله خولې مي غټه چغه ووتل.دا خبره مي نشواي زغملای،ټول حواس مي له لاسه ورکړل.دولي محمد کاکاپه اوږه مي سرکښيښودی نورپه ځان نه يم پوهيدلی. په روغتون کي وم چي پرسد شوم.ولي محمد کاکا

اوخپله مورمي سرته ته ولاړول. حیران پاته شوم اوله مور څخه مي زما دبستر کیدود علت پوښتنه وکړه چي زه ولي دلته په روغتون کي یم؟ مور مي راته وویل:

ـ زویه !پرون ډیره تیزه ګرمي وه ،ته لمر وهلی وې ولي محمد کاکاته یي ګوته ونیول که دغه حاجي صاحب نه واي خداي(ج) خبرترڅو به هلته یوازي پروت وې؟هغه له هغه ځایه راوستی وې ترروغتون پوري،بیایي زه هم درباندي خبره کړم.کله چي مي ولي محمد کاکا ته وکتل نو هغه راته سترګه ووهله اوخپله ګوته یي په خپلو شونډانو ونیول چي ږغ مه لره .وروسته پوه شوم اوراپه یادشول چي ولي دغسي شوی وم. غوښتل مي هلته خپلې مورته ټوله کیسه وکړم خوبیرته مي خپلي ارادې ته بدلون ورکړ چي ولي مي مور راسره په دې خفګان کي شریکه کړم نوټول خفګان مي یوازي پرخپل زړه تیراوه. له ولي محمدکاکاڅخه مي زیاته بخښنه وغوښته چي زه یي تر روغتونه رارسولی وم.دمور سره مي کورته راغلم.هغه راته دداباندي دزیاتو وتلو ممانعت وکړ.ماهم ورسره ومنله چي بیابه په ګرمۍ کي ډیردباندي نه وزم. خپلي خوني ته راغلم ،ډیرمي زړه ډک ؤ اوله خپل قسمته څخه ډیرخفه شوم چي له څومره سختوحالاتوسره یي مخامخ کړم. خیرپه هرصورت ځان ته مي دغومره خوانه وه بده خومینه مي زیاته ارمان وه چي هغې زمادخوشحالۍ لپاره خپل ژوند ماته صدقه کړ،مګر ماهم هغه له لاسه ورکړه اوهم ځانګه.

ددنیابدبخترین شخص مي خپل ځان وګڼی چي له هرڅه نه پاته شوم.هره لحظه به چي راته یادیده ،ډیربه زوریدم،بیخي مي له ژونده څخه کرکه اونفرت کیده. غوښتل مي چي ځان وژنه وکړم تر څوله دې ستړي ژونده څخه ځان خلاص کړم. یوخوا دځانګې ورکول زورولم اوبل ځاي دمیني معصومي مظلومیت اوانسانیت ،چي زمالپاره یي څومره تکلیفونه پرځان قبول کړل ،ترڅوزه له ځانګې سره واده وکړم مګر ما اوهغي چي کوم پلان سره جوړکړي و ، دواړه پکښي ناکام شوؤ..ډیره سخته ورځ وه چي هغه په ماتیره شوه .دځان وژني پلان مي پریښودي چي که ځان وژنه وکړم ،نوپه دنیا کي خووم محرومه په اخیرت کي به هم ناکام یم اوعمري ابد به په دوزخ کي یم ،ځکه چي دځان ساتل هم فرض دي ،کوم څوک چي خپل ځان په قصدسره ووژني نو هغه شخص خداي جل جلاله هیڅ وخت نه بخښي اونه هم درحمت په نظرورته ګوري. یوخومي دهمدې لپاره چي ځان ساتل فرض و ،ځان وژنه ونه کړه اوبل مي خپله لورفریده چي مورخویي له دنیا څخه

سترګي پټي کړې او چي پلاريي هم نه وي نو به داغريبه له دواړو (مور او پلار) له ميني څخه بي برخه پاته شي ،داهم ددې علت شو چي له دې کاره څخه تير شوم ،کني نو رخومي ژوند هسي لکه د سپين سرو او سپين ږيرو خوب په شان و ،فقط د سرلګيده وه او بس.دري څلور ورځي مي په همدې خپګان کي تيري کړې ،نه راسره چاخوا خوږي وکړه او نه ما څوک د ځان په حالت خبرول.يوازي او يوازي مي قلم او کاغذ په حال خبروه او يوازي دوي وو چي زما خوا خوږي يي کول.په اخيرکي مي ځان ته پام شو چي دازه څه کوم او څه ګټه راته لري؟

يوه شپه له کوره څخه راووتم او د ځانګې د کور په لور روان شوم ،که څه هم زړه خومي نه کيدی چي ولاړ شم خو بيا هم د هرڅه سربيره ورغلم ،چي وربه شم يو خو به مبارکي ورکړم او بل داچي په دې به دوي نه خبروم چي زما نو په ځانګه دومره خوابده شوه او خاص مي را شه درشه درسره د ځانګې په خاطروه،هرڅه مي هيرکړل او ورغلم.جميل کاکامي په راتلو ډيرخوشحاله شو ،ښه راغلاست يي راته وويل.سپوږمۍ خاله مي هم په راتګ خوشحاله شوه،خو ځانګه راڅخه پټه شوه او د پټيدو علت يي هم همدا وه چي راڅخه وشرميده.نجوني نود واده تر وخته دومره شرميږي چي د دوي نو دا خيال وي لکه ټوله نړۍ چي دوي ته ګوري او دا ورته وايي چي تاخو هم کوزده وکړه او ټول ورته د خاوند نوم اخلي او دا د خپل خاوند د نوم په اوريدو سره شرميږي.ما جميل کاکا او سپوږمۍ خاله ته د ځانګې مبارکي ورکړه.له ډيرو خبرو کولو وروسته جميل کاکا راڅخه پوښتنه وکړه راته وويل:

)_فريده زويه !د ولي محمد کاکا په نامه سره څوک پيژني ؟) زه يي په مطلب پوه شوم چي هغه خوورته ويلي دي نو مي ځان ناګهانه کړاو ورته و مي ويل:

_ولي محمد کاکا څوک دی ؟يا زه خو د ولي محمد کاکا په نوم څوک نه پيژنم ولي ؟

)_ښه نو زه به يي درته وښيم.هغه زما ملګری دی په بازار کي هوټل لري او زه کله نا کله هلته ورسره چاي څښنم.زما ډيرخيال ساتي او واقعاً چي زه ډيرپه ګران يم.خوورځي مخکي يي ما ته ستا په اړه يو څه وويل.زه حيران پاته وم چي دي نو تا څه پيژني ،خووروسته مي فکر وکړ چي کيدا ي شي چي تاسي هم سره پيژندګوی ولري(.

_ شه شه... زما په اړه يې څه درته وويل ؟

_ماته يې ويل چې دوستي ورسره وکړه .ستاډېر صفت يې راته وکړ.چې زه دا هلک پيژنم .سپوږمۍ خاله په خبروکې راګډه شوه ،راته ويې ويل:

)دده صفت نو څوک نه کوي .الله جل جلاله دی سرلوړی لري. خپلوان يې دي اوکه دوستان يې دي ټول ورباندې نازيږي.) زه ددې خبرو په اوريدو سره يو څه تر تاثيرلاندې راغلم اوورته ومې ويل:

داخو ستاسو پيرزوينه ده .کنې ماخو داسې کارنامې نه دي پراينبې چې زه دې په هغه دصفت کولو وړ وګرځم.

جميل کاکا راته وويل :

)دصفت کولو وړ خو سل په سلو کې يې .ماته ارمان په دې دريږي کله چې مې ځانګه ورکول ولې مې له تاسره مشوره ونه کړه اوبل مې ولې تاته پام نه شو..په دې کارکې زه ډېر درباندې ملامت يم.ځکه ته خواوس بې کوزدې وې اوډېر زيات تکليفونه اوزحمتونه دې وليدل .زه دې دکورپه ټولو مشکلاتو خبر وم،خوبيا دهغه سربيره مې هم هيڅ درته پام نه شو.ځانګه خوستاوړوه .) زه ددې خبرو په اوريدو سره نورهم غمګين اوپريشانه شوم چې زه دومرهورباندې ګران وم اوما يوه ورځ هم ورته ونه ويل، دزړه له درده مې ورته وويل:

خيرده جميل کاکا مونږ اوتاسې خودپخوا سره پيژنو بنه وخت مو سره راتيرکړ.دادنصيب خبره ده .ترکمه ځايه چې زه پوهيږم هغه ستا وراره هم بنه هلک دی .دوي دې خداي جل جلاله خوشحاله لري.مونږ اوتاسې خولکه ديوه کور داسې يو سره .ستاسو درد ،زمادرد دي اوزمادرد ستاسو درد دی .زماوادده کولو ته هيڅ زړه نه کيږي اونه مې په خيال کې و چې زه دې بيا په ژوند کې بل واده وکړم.ځکه لومړی واده مې هغسې شو چې تاسو ټول باندې خبرياست اوزمادغه ګمان و چې ټولې ښځې به هغسې وي. سپوږمۍ خاله راته وويل:

)_زويه !هره ښځه نو هغسې نه وي .هغه بې شرمه وه چې ستا سره يې سرنه ټيتاوه.هسې بل واده کوه ته خو نه پوهيږې ،ستامورخو ماته رامعلومه ده ،چې په تاڅومره زوريږي.که زما دا منې هرڅومره

چي ژر وي واده وکړه .ته چي په ځوانۍ کي داسي مايوسي او ناهيلي کوې نو په راتلونکي ژوند کي خو به بيخي ليونۍ درڅخه جوړ وی.

جميل کاکاهم راته وويل:

_هو فريده زويه !دغسي خوده ښځه هم کورجوړولاي شي هم يي خرابولي.تولو ته په يوه نظر مه ګوره .ماته په دې ځاي ډير ارمان راځي چي کله ماته ولي محمد کاکاستا په اړه دغه ددوستي بيان وکړ،زمادرته پام شو او ډير پښيمانه شوم چي ولي مي تاته پام نه وو .

دجميل کاکا او سپوږمۍ خاله له خبرو څخه ډيرمتاثره شوم چي ماولي يوه ورځ له دوي سره دڅانګې په اړه څه ونه ويل. زه خو پردوي ډيرګران وم،دادی دوي خپله په خوله راته وويل.وخت له وخته تيرو ،موضوع مي بلي خواته واړول اونوري کيسې مي ورسره شروع کړې.ترډيره وخته له دوي سره ناست وم ،په اخيرکي مي له دوي څخه اجازه واخيسته ترڅو خپله څانګې ته مبارکی ورکړم .

دڅانګې خوني ته ورغلم ،زمانوداګمان وچي څانګه به راڅخه شرميږي او بيخي به زما مبارکي ته ځواب هم ونه وايي،خو هغسي ونه شول کله چي زه څانګې وليدم له خپله ځايه راولاړه شوه اومخامخ يي ماته راوځغستل. په غاړه کي يي لاسونه راواچول اودومره يي راته وژړل چي زه يي هم ژړا ته مجبوره کړم او ماهم ورسره ژړل.

وخدايه جل جلاله دهغې ورځي له خوند ،درد ،او افسوسه څخه ،چي ما په خپل ژوند کي دا دري شيان يوځاي نه و سره ليدلي .خوند يي دا وه چي لومړي ځل و چي زما په غاړه کي څانګې لاسونه راواچوله اوزه يي په غيږ کي ټينګ کړی وم .درد په دې کي و چي څانګې راته ژړل او په ژړاکي يي راته ويل چي زه يي داسي يو هلک ته ورکړم چي هغه ډيربي لاري هلک دی .او افسوس يي بيا دغه و چي څانګې راته ويل چي زمادرسره مينه وه او ته مي په مينه ترا خيره ونه پوهيدې.انسان په ژوند کي دڅه ډول حالاتوسره مخامخ کيږي بيخي ځوک پوهيږي نه. دحالاتو پيژندل هم ګران وي،داځکه چي ماڅه ګمان کاوه، وخت او قسمت راسره څنګه لوبه وکړه.زه له دې څخه شرميدم

چي داسي نه وي دوي رابانديي غلت ګمان وکړي ،چي دوستي او راشه درشه دي تردي ځایه وه .اود دوي راسره څومره زړه غوښتي.زما هم د صبرکاسه ډکه شوه او خپل دزړه ټول رازونه مي ورسره شریک کړل، چي ماخوله معشومتوبه درسره مینه درلوده ،خوحالاتو مي خوله راپټه کړې وه،هیڅ مي نشو ویلای .زمادې خبروته څانګه حیرانه پاته وه او راته یې وویل:

_دا تا څه وویل؟ته بیاهغسي ووایه؟

_ماهغه څه درته وویل چي باید ډیرپخوامي درته ویلي وای.

)_په زړه خونې ډول) ته رښتیا وایي ؟

_که به دروغ درته وایم زماایمان دي دهندوشي.

_زه دي ولي نه خبرولم؟

_په دې خاطرچي ډیرویریدم چي راته خاین ونه وایي.

_په دې کي خیانت نه ځاییږي ؟

_خپله مي ډیرکوښښ وکړخو ضمیراو وجدان مي راته دا اجازه نه راکول.

_اوس دي ولي راته وویل؟

_تروس مي تیر شول څکه تاهغه ټولي بندي لاري راته خلاصي کړې اوما هم دومره جریت پیدا کړ ترڅو نن درته ووایم.

_څه ګټه دي وکړه چي پټه خوله وې ؟

_هیڅ ګټه مي نده کړې پرته له زیانه .

_ کله چي دي میني ته طلاق ورکړ.څلورشپې مي درپسي ژړل اوتر سهاره به په دعاوو درته ناسته وم.دومره ښراوي مي میني ته کړي چي تراوسه به هیچانه وي ورته کړي.

_هغه دښرا کولو لایقه نه وه .ګناه زما او زما دمحبت وه.

_په دې کي بیا ستا څه ګناه کیدای شي ؟

_هغې زما سره زیاته مینه درلوده او په دې خبره شوه چي زه له تا سره زیاته مینه لرم.هغې زما لپاره خپل ځان قربا ن کړ.

_یعني څنګه قربان ؟په دې زه نه شوم پوه.ایا هغې له ماڅخه هم زیاته مینه درسره درلوده؟

_هو. هغې غوښتل چي زه له تا سره واده وکړم ،ټول پلان یي خپله راته جوړکړ او هرڅه یي زما او ستالپاره وکړل. دغه یي دزیات محبت او مینه کولو علامې دي.خپل ځان یي زما له وجې بدنامه کړ او زما دنه شتون په صورت کي یي خپل ژوند ته دپای ټیکی کیښود.

_ یعني دې چي هرڅه کول هغه ستا سوددوا ړو پلان و ؟

_هو !دا زمونږ پلان و ،کامیابه شو خوژرنا کامه.

_ولي ناکامه شو ؟دا خوستا ګناه ده .څومره موده وشوه چي هغې ته تا طلاق ورکړ.او څومره موده دهغې دمرګ شوه لیکن تا بیا هم ماته په دومره زیاته موده کي څه ونه ویل ؟زه خو خیرزما مور او پلار ته خو به دي ویلي وای؟

_مورمي یوه ورځ ددې کارلپاره ستا سوکورته په مرکه را ولیږل ،خو افسوس چي په هغه ورځ ستا خاله مړه وه او دې هیڅ نشو ورته ویلای.

_ماته خو به یي ویلای شول ؟

_خبره همدا ده چي درته ویلای یي نه شول.

_تا خپلې مورته ویلي وؤ چي ته له ماسره مینه لري؟

_دمينه په اړه مي ورته څه نه دي ويلي خو دامي ورته وويل چي ماته يوازي ښاڅکه راوغواړه.هغې راته بل ځاي پيدا کړی و خو ماد هغې ځاي رد کړاو ته مي وروښودې.

_ښه ستا او دميني ترميځ دومره کيسي تيري شوې ؟

_هو !دومره کيسې مو په منځ کي تيري شوې.

_ اه نو چي دومره کيسې مو ترمنځ تيري شوي دي،بيا زه هم يوې قربانۍ ته تياره يم.

_څنګه قربانۍ ته ؟

_داچي تا اوميني زمالپاره داقرباني ورکړه نو زه هم غواړم چي ستاسولپاره يوه قرباني ورکړم.

څنګه قرباني کول غواړي ؟داسي خوبه نه وي لکه ميني چي خپل ځان قربان کړ.زه نه غواړم چي ته هم خپل ژوند له لاسه ورکړې؟ځکه زه دميني قرباني مرګ ته ورسولم او که تا هم خپل ځان مړکړ نو په دې پوه شه چي زه به هم درسره مړ يم.

_ياهغسي نه کوم اونه هم ځان وژنه کوم ،بلکي خپل پلار ،مور او خپل ټول دوستان له لاسه ورکوم .زه غواړم چي ستاسره وتښتم .هري خواته چي مي بيايي درسره ځم.زه نه غواړم چي له هغه لوچک (اکازوي) سره واده وکړم.زه د ښاڅکې ددې خبروپه کولو سره ډيرتعجب او ډيرزيات حيران کړم،لکه د پاڼ او پړانګ په منځ کي چي راغلی وم.کله چي ښوک د پاڼ او پړانګ په منځ کي شي نو دي هميشه توکل په خداي (ج وکړي.غوښتل مي چي د ښاڅکې پلان قبول کړم او ورسره يو داسي ځاي ته ولاړشم چي هلته هيڅوک نه وي.يو داسي ځاي ته ولاړشو چي يوازي او يوازي زه او ښاڅکه واوسو.په ژوندکي خومي هيڅ دخوښۍ ورځي ونه ليدې؟همدا مي وار دی بيا راته داسي موقع نه پيدا کيږي.ماخو همداسي غوښتل او وداسي موقع ته ډيرپخوا تږی وم ،ښاڅکه هم راسره خوشحاله ده ،اوکوم بدکارهم نه دي چي زه يي کوم ،ځکه داحق راته اسلام راکړی دی چي کله دواړه طرفه (هلک اونجلۍ) سره خوشحاله وي نو واده دي سره وکړي.يعني ددواړو خواوو رضايت مهم دی.

بل دا داسي يو پشنهاد و لکه ځوک چي د درياب په مابين کي ډيرستومانه اوزيله شوى وي اوساحل ته درسيدولپاره ډير ناقراره په دې وجه وي چي طوفان هم پسي رااخيستي وي،نوهغه ځوک به په هغه حالت کي څومره ناکراره اونا ارامه وي. خوکله چي دميني دليک هغه جملې ذهن ته راغلې چي راته يي کي ليکلي ووچي،زما اوستا يوه لورشته. دموردميني خوشوه پاته خودپلارله ميني څخه يي مه بي برخي کوه.دپلار مينه ورته ضروراو حتماًورکړه.پرهغې ظلم مه کوه زماله خاطره هغه خوشحاله وساته ،چي زه درڅخه خوشحاله شم.زمالپاره که ته هرڅه کوې اوزماهيله راپوره کوې نو زمالورته پوره مينه ورکړه ،کله چي دي داسي وکړل نوهغه وخت پوه شه چي زه ستاڅخه خوشحاله يم.دستي مي خپلي مفکورې ته بدلون ورکړاوځانګې ته مي وويل:

اوس ډيرناوخته شوى دى ،کاشکي خوداکارستادکوزدې له کولوڅخه مخکي شوى واي؟ نه به چا راپسي خبري کولي اونه به ځوک زمااوستاددې کار مخالف وله.اوس خويوازي ستااوزما دکورنۍ بدنامي نه بلکي ستا داکا دکورنۍ بدنامي هم ده.خلکوته به يومضمون جوړ وي، ډول ډول خبري به راپسي کوي ،ټول به لعنت راباندي وايي.خيرماخوقرباني ورکړه ته يي هم دموراوپلاردخوښي لپاره داقرباني ورکړه،دهغوي زړونه مه ور زخمي کوه ،دهغوي پوره خيال ساته چي خداي(ج) ستاخيال وساتي.مور اوپلارډيرحق درباندي لري.زه به درته دموراوپلارپه اړه يوه کيسه وکړم هغه داچي يوصحابي مبارک دپيغمبر(ص) په حضور کي حاضر شو اوله نبي عليه السّلام څخه يي دنيک عمل اونيک کارکولو پوښتنه وکړه چي زه دهغه په کولو سره زيات ثواب اواجر ترلاسه کړم.نبي عليه السّلام ورته وفرمايل:

چي دمورخدمت وکړه.صحابي بيا پوښتنه ځني وکړه چي وروسته دمورله خدمت کولوڅخه بيا ؟نبي عليه السّلام ورته بيا وفرمايل:

چي بيا هم دمورخدمت وکړه.صحابي بيا پوښتنه ځني وکړه چي بيا دهغه دخدمت کولوڅخه وروسته ؟پيغمبرعليه السّلام بيا ورته وفرمايل:

بیا د مور.صحابي بیا پوښتنه ځني وکړه چي بیا دهغه وروسته هم ؟نبي علیه السّلام داځل ورته وفرمایل:

چي بیا د پلار.موراوپلاردومره حق لري.خومره تکلیفونه چي دوي زمونږسره په کوچنیوالي ایستلي دي باید چي اوس مونږورسره دغومره تکلیفونه وباسو.که څه هم چي ددوي حق هیڅکله یواولاد نه شي پرځاي کولاي.اویوه بله خبره خولا داده چي زه یوه لورلرم ،غواړم چي هغې ته ښه تربیه ورکړم اودهغې لپاره یوښه پلاروواوسم.او دادمیني همدایوه اخیري غوښتنه او هیله وه،چي زما لورته به ډیره مینه ورکوي، ځکه اولاد ترهرڅادموراوپلارمیني ته ضرورت لري.مورخویي ځني ولاړه اودامظلومه اومعصومه یي اوس ماته راپریښودل.ماچي کله ورته دخپلي لورد درلودلو ښانګې ته وویل نوداهم حیرانه شوه چي لوردي بیادکمه شوه؟پوښتنه یي راڅخه وکړه چي ولي دي مونږنه خبرولو چي لور لرې ؟

_زه خپله هم په خپله لور نه وم خبر.داخبر راته دمیني دمرګ وروسته راورسید.

_بیانو چي داسي ده زه دي دلور پوره حفاظت کوم.دهیچاپروابه نه کوو.خیرده چي هرڅوک هرڅه وایي ودي وایي.زه اوته خوپاکه مینه سره کوو ،په دې کي به نوخلک ولي لعنت راباندي وایي اوولي به مو کورنۍ بد نامي شي.زه اوته چي سره خوشحاله یو نونورڅوک مااوتاڅه کوي.زه به مي له موراوپلارسره دابحث شریک کړم.زماموراوپلارډیر مهربانه دي ،هغوي راته حتماًاجازه ددې کار راکوي اوپه دې کارکولو سره رضا کیږي.

_پام کوه چي داکارونه کړې.ته خوپه دې لاهم نه پوهیږې چي څه کوې؟ستا موراوپلارخوپه ماډیرګران دي ، زه نه غواړم چي ددوي زړونه ورمات کړم.زه چي په کم مقام کي ددوي دزړونو کرارلرم هغه راته بس دي.که تا دا کاروکړ نوهغوي خوداګمان کوي چي زمانیت ددوي لپاره خراب و اوپه یومقصد مي ورسره ورځي اوشپې تیرولې.هغوي ستاپه ورکولو څومره خوشحاله دي اوستالپاره څه نه کوي؟ددنیاله حالتوسره ته نه یي بلده اونه درته معلومیږي.ددنیاحالت اوس ډیربل ډول دي.خلکوبدلون کړی.اورواجونه بدل شوي.له هیچاسره دمیني کولوقدرنشته.خپلوي له منځه تللې.دوستي نشته ،محبت نشته حتیٰ ورورولي،ایمانداري اوخواخوږي لاهم نشته

.چي اوردي اخيستي وي څوک به درباندي اوبه وانه چوي ،دابه وايي چي ده خواور اخيستي دي داسي نه وي چي زه يي هم ځني واخلم .ستا زړه خوپاک دی ته دخلکوله زړونو نه يي خبره زه درسره راضي نه يم په دې کارکي .دامينه به پرهمدا ځاي سره بيرته هيره کړو اوداسي به يي وګڼولکه يو ليدلی خوب .زه د

الله جل جلاله له درباره درته خوشحاله اوسوکاله ژوندغواړم. انشاءالله چي له واده وروسته به ستا داکازوي ډيربدلون وکړي ته په دې مه خفه کيږه چي ستا مينه ،محبت،مظلوميت ،انسانيت،شرافت اوصداقت چي ووينې نو زه په دې باورلرم چي حتماً به بدلون کوي.بياهم درته مبارکی وايم اوځان ډيرګرم اوملامت بولم چي خپل دميني اظهارمي درته ونه شو کړاي.

نورنو ماته اجازه راکړه هروخت چي دي کوم شي ته ضرورت ونو ماته به داسي وايي لکه يومشرورورته چي وايي .له دې وروسته سره وروراوخور يو . زه ځان ډيربختورپدې بولم چي ستاپه شان خورپه ژوند کي لرم .د اخيري ځل لپاره مويووارببياسره په غيږکي ونيول اوترهغووموسره ژړل ترڅوزه يي له خوني راووتلم.

کورته ځني راغلم خودڅانګي داخبره مي هيڅ نه هيريده چي ويل يې (ماخودي خداي جل جلاله په ټوله عمربيانه ورولي ،دخپل هيواد يوه ثانيه ژونددهغه ځاي دلس کلونو ژوند څخه بهتره دی(

اوولسم څپرکی

دځانګې له کوره سیده راغلم دمیني زیارت ته .له قبره سره نیږدې ورته کښېنستم ،خپله کسیه مې په داسې یوحال کې ورته کول چې له سترګوڅخه مې اوښکې داسې جاري وې چې ماپه هیڅ ډول نشوای کولای چې ودروم اونه مې خپل ځان قابو کولای شو. ورته ومې ویل چې زه خوستاخبره په خپله مینه کې ناکامه راغلم هم مې ته له لاسه ورکړې اوهم مې ځانګه. ستاخبرې مې ونه منلې اوپه خپل کارکې مې ډیرځنډ وکړ.تاچې څه راته ویلي وؤ هغسې مې ونه کړل. زه په ټولوپلانوکې شاته راغلم.زه اوس بیخې یوازې پاته یم اوهیڅوک د خواخوږۍ لپاره نه لرم.هیڅوک مې دزړه درد نه شي احساسولای.کاشکې چې ته وای او یوه مشوره دې راته راکړې وای. تاته ډیرضرورت لرم خوته نه یې راسره.اې زمامیني زه مې خپل وجدان ته ډیرملامت یم.زه مې خپل ځان ته لا ځوابونه نه شم ورکولای.ته خویوار له دې تورو خاوروڅخه سرراپورته کړه او یوه خبره راته وکړه.زه تباه شوم برباد شوم خوار شوم.

له ډیروهڅوورو سته پوهیدم چې کله له خاورو څخه سرراته پورته کوي له قبره مې خپل سرپه داسې حال کې راپورته کړ چې ډیرمایوسه،نااميده اوناهیلې وم ترخپله کوره مې ځان په ډیرتلکیف سره راورسوی.

دامې دځان لپاره وظیفه وګرزول،هرسهاربه چې کیدی مابه له ځانه سره ترموزاوګیلاس راوړی اودمیني په زیارت باندې به مې چای څښلې.هم به مې زیارت کوی اوهم به مې دخپل ژوند خوږې اوترخې خاطرې له ځانه سره ددې له قبره سره لیکلې.....

. ملګری اصف چې کله زماټول ژوند چې دکاغذ پرمخ لیکلی و ولوستی اوپه هرڅه خبرشو.دستې یې راته خپله خوښینه پرته زمااوزمادکورنۍ داجازې څخه راغوښتې وه..زمونږکورته راغلی و ، زماسره یې په غیږ سترې مشې وکړه .دومره یې راته وژړل چې زه حیران پاته شوم چې څه شوي دي وربادي،خوکله چې یې راته وویل چې ظالمه دومره زحمتونه دې ځنګه یوازې زغملاي شول.زه

دده په خبروپوه شوم چي زماد خاطراتو کتابچه يي لوستې ده .له ځانه سره يي دخپلي خوښنې له کوره راته ستن اوتار راوړي وله .ماته يي وويل:

ته خو يو وار خپله مور راخبره کړه.

زه حيران پاته شوم چي زمامور څه کوي.پوښتنه مي نه ده ځني کړې.مورمي ورته راخبره کړه. کله چي هغه ورته راغله له کځوړې څخه يي ورته ستن اوتار راوا ايستل او ورته وريي کړل.

ورته ويي ويل:

دا دفريد ستن اوتار دی.اوماد هغه لپاره ستا سودا جازي پرته خپله خوښينه وغوښته.مورمي همداسي موقع پرا سمان غوښتل خو خداي جل جلاله ورته په ځمکه ورکړل. داصف ددې کارپه کولوزياته خوشحاله شوه ،دومره خوشحاله وه چي بيخي نه پوهيده چي څه وکړي.ستن اوتاريې له فريده وا خيستل اوکورته ولاړه.

وروسته فريدراته خپله د خاطرو کتابچه بيرته راکړه اوراته وويل:

زه خووعده خلافه شوم چي ستا کتابچه مي ولوسته.

که نور يادا ښت دي کي ليکئ، نوماپکښي هيرنه کړې اويوه غوښته لادا درڅخه کوم چي دا به حتمي اوضروري ترچاپه رسوي.

26-11-2011

پای